

RAZMIŠLJANJA

Glasilo otrok Vzgojnega doma Veržej
Šolsko leto 2022/2023

30. številka

Uvodnik

Pomlad, anonimno, (voščenke)

Junij je. Z njim so prišli topli dnevi in dolgi večeri. Žvrgolijo ptički, pojejo črički, brencijo čebele, diši cvetje. Šolsko leto je pri koncu in kmalu bodo počitnice, ki jih že čakamo. Prišel je tudi čas za **RAZMIŠLJANJA**, naše domsko glasilo.

Letošnja številka je jubilejna, 30. številka. Veliko generacij je že prispevalo k nastajanju besedil, risbic, fotografij. Takšnih in drugačnih, ki jih je prineslo vaše in naše skupno življenje. Letos so to vaše zgodbe. Nekatere od teh bodo ostale skrite, samo za vas, nekatere pa smo dali na papir, da se jih bomo še dolgo lahko spominjali in da jih lahko spoznavajo tudi drugi. Vse te zgodbe so oblikovale naš vsakdan v zavodu. Z njimi so nastala naša »Razmišljanja«, zato si vzemite čas, prelistajte strani in uživajte ob branju.

Iz naših zgodb izluščimo lepe trenutke, lepe dogodke in iz njih bistvo: bodimo prijazni. Nekje sem prebrala, da je prijaznost nalezljiva in se hitro povrne, ker spodbuja boljše odnose. Zato vam dajemo le nekaj idej, kako smo lahko tudi čez počitnice prijazni. Dodajte še kakšno svojo idejo.

- ✓ Uporabljal besedi prosim in hvala.
- ✓ Reči oprost.
- ✓ Pohvali nekoga.
- ✓ Bodi potrpežljiv.
- ✓ Pomagaj doma pri kakem opravilu.
- ✓ Naredi staršem kavo.
- ✓ Pomagaj doma kaj skuhati ali speči.
- ✓ Nasmey nekoga, ki je slabe volje.
- ✓ Objemi nekoga, ki je žalosten.
- ✓ Napiši ali nariši nekemu prijazno sporočilo.
- ✓ Izdelaj darilo in ga nekemu podari.
- ✓ Spodbudi nekoga pri nečem, kar mu ne gre dobro.
- ✓ Pripravni nekemu lepo presenečenje.
- ✓ Preživi čim več časa s svojimi najdražjimi, s svojo družino.
- ✓ ...

Urednica: Klavdija Paldauf

ZOO Ljubljana

Letos je kar nekaj otrok preživljalo poletne počitnice v zavodu. Poleg različnih projektov in taborov, ki so se jih udeleževali, smo organizirali tudi enodnevni izlet v Živalski vrt v Ljubljano. To nam je omogočila Zveza prijateljev mladine Moste – Polje, ki nam je podarila vstopnice za obisk.

Otroci so na izlet šli 23. 8. 2022 z vzgojiteljem Mihom in medicinskim tehnikom Matejem. Skupaj so preživeli lep dan in se vrnilo polni vtisov.

Santos: V živalskem vrtu je bilo super. Najbolj sem občudoval volkove in kače. Ob pogledu na ptičjega pajka pa me je kar streslo. Všeč sta mi bila tudi gepard in leopard, saj sta zelo zanimiva.

Jan: V živalskem vrtu mi je bilo všeč. Najbolj všeč mi je bila opica, ker je smešna, ker skače in pleza. Pravzaprav so mi bile všeč vse živali.

Nik: V živalski vrt smo se vozili dve uri. Najbolj všeč so mi bile opice. Imeli smo zelo lep dan.

Dejan: V živalskem vrtu je bilo lepo. Najbolj všeč so mi bili levi in tigri. Le pot v Ljubljano je bila dolga in dolgočasna, saj smo se vozili dve uri v vsako smer.

Matej: Najzanimivejša žival v živalskem vrtu mi je bila tjulenj. Plaval je v bazenu, ki ima razgledno okno, tako da si ga lahko videl, kako plava. Na izletu smo se zelo zabavali.

Žan: Na izletu je bilo lepo, čeprav je pot bila dolga. Najbolj všeč so mi bili jeleni.

Petra: Najbolj všeč mi je bila opica. Sedela je na veji in nas gledala. Rifet jo je poimenoval Katka. Na izletu je bilo zabavno in lepo.

Moje želje, moji cilji

Na začetku šolskega leta smo se z otroki pogovarjali o željah in ciljih, ki jih imajo za to šolsko leto. Nekaj izbranih zapisov vam predstavljamo.

Želim si/moj cilj je:

- da bi imel čim več prostega časa in se razumel z vrstniki,
- da bom uspešno naredil to šolsko leto in bom dober pri nogometu in košarki,
- da bom šel vsak vikend domov,
- da bom uspešen v šoli in se bom v skupini z vsemi razumel,
- da bi se doma stvari uredile in bi spet lahko hodil domov,
- da ne bom imel nobenega minusa in bom lahko hodil domov,
- da se bom z ostalimi dobro razumel,
- da bom uspešen v šoli, zaključil to leto v zavodu in šel domov,
- da bi me prišla obiskat mama,
- da bi hodil na trening nogometa in bil dober,
- da se bom potrudil in bom lahko čim več časa doma,
- da bi hodil na jahanje.

Jesenski pohod

21. septembra 2022 smo organizirali že tradicionalni jesenski pohod.

Stanovanjske skupine in fantje iz zavoda so šli na Jeruzalem, dekleška skupina pa je tokrat šla na pohod ob Muri.

Današnji dan mi je bil v redu. Najbolj fajn mi je bilo, ko smo se družili in smo del poti hodili po gozdu. Fajn je bilo, da smo se nazaj peljali z avtobusom.

Patrik K. F.

Najprej smo na avtobus odnesli hrano za malico in nato čakali druge skupine, da se zberemo. Ko smo bili vsi tam, smo šli z avtobusom do točke, kjer smo začeli pohod. Vsaka skupina je šla po drugi poti.

Nekateri smo šli lahko po gozdu. Jaz, Patrik, Santos in Žan smo našli igrišče in tam malo počivali. Ko smo hodili dalje, smo našli kostanje in grozdje. Lahko smo si ga utrgali in ga pojedli. Potem smo našli še orehe in jih jedli. Ko smo nadaljevali, sta Žan in Santos tekmovala v teku. Zmagal je Žan. Po teku smo spet zobali grozdje. Ko smo Žan, Jure in Patrik našli klopco, smo se fotografirali in nato šli naprej. Od daleč smo pri vrtu videli skupino Dokležovje. Nadaljevali smo pot in kmalu prispeli na cilj. Vse skupine smo se zbrale in imeli smo malico na vrhu Jeruzalema. Pohod smo zaključili s skupinsko sliko in se z avtobusom vrnili nazaj v zavod.

Ta pohod na Jeruzalem mi je bil super, ker je vsaka skupina šla po svoji poti in tudi zato, ker se nismo kregali.

Jure N.

Ob 14.15 uri smo začeli naš pohod na Jeruzalem. Po 30 minutah vožnje z avtobusom smo izstopili. Vsaka skupina je imela drugačno pot. Mi smo hodili po isti poti kot lansko leto. Med potjo smo se pogovarjali o vsem mogočem. Če povem na kratko, smo se pogovarjali o VSEM!

Ko smo prišli na vrh Jeruzalema, smo mislili, da smo prvi, a nas je čakalo veliko presenečenje, ker so iz druge strani prišli otroci iz stanovanjske skupine Veržej. Vseeno pa smo jih le za malo prehiteli in bili prvi na cilju. Po 20 minutah zamude je na vrh prispela naša malica: hrenovke, žemlje in preliv.

Ta izlet na Jeruzalem je bil moj drugi, saj sem se ga udeležil tudi lansko šolsko leto. Na tem izletu sem se imel čudovito. Upam, da jih bo še veliko.

Dejan S.

Današnji izlet na Jeruzalem se je začel tako, da si je vsak vzel vodo in jabolko za na pot. Na avtobusu smo se zbrali ob 14.15 in se potem odpeljali da točke, kjer smo izstopili in pot nadaljevali peš. Med hojo smo si ogledovali okolico in se veliko pogovarjali. Razgled je bil enkrat, čudovit. Ko smo prispeli na cilj, smo imeli malico: žemlje in hrenovke. Ko smo se najedli, smo posneli skupinsko fotografijo, potem pa se z avtobusom vrnili nazaj v zavod. Tako smo zaključili naš pohod na Jeruzalem.

Anonimno

Danes je bilo zelo v redu. Edini problem je bil, da je hitro minilo in smo se morali vrniti nazaj v zavod. Najboljše je bilo, ko smo prišli na cilj in smo tam jedli hot doge. Fajn je bilo tudi, da smo imeli krajše učne ure, da nam je hitro minil dan in da smo lahko šli malo ven iz zavoda. Glavno je bilo, da smo se imeli fajn.

Maks K.

Tako kot vsako leto, smo tudi letos v zavodu organizirali pohod na Jeruzalem. Avtobus nas je odpeljal malo izven Ljutomera. Naprej smo šli peš. Nekatero skupino so imele kratko pot, druge so imele daljšo. To na koncu sploh ni bilo pomembno, saj je bilo glavno, da smo uživali. Za nekatere je bil pohod kazen, ker ne marajo hoditi, več pa je bilo takšnih, ki so šli z veseljem.

Na poti smo videli ogromno vinogradov. Bili so še posebej lepi, saj je sonce sijalo naravnost v listje in grozdje. Nekateri so bili bujni, polni grozdja, drugi so imeli malo grozdja, saj so ga večino že pobrali. Seveda smo se si tu in tam utrgali kakšen grozd, vendar smo bili pazljivi, da ga ne odtrgamo preveč in ne poškodujemo trte. Pazili smo tudi na to, če je grozdje škropljeno. No, saj ga nismo nabirali toliko kot mislite, le malo grozdja, ki smo ga med seboj delili. Tako smo vzeli toliko grozdja, da se ni niti poznalo, da je sploh kdo bil tam.

Med pohodom smo se veliko fotografirali. Nekateri so bili malo sramežljivi, vendar jim ne smemo zameriti, že imajo svoje razloge. Nihče pa ni bil slabe volje. To ni čudno, saj je pohod bil lep. Nekateri so imeli posebno motivacijo, saj nas je pri cerkvi na vrhu čakala malica. Bili so hot dogi. Nekaj dobrega za vse, sploh za tiste, ki so bili po vsej tej hoji zelo lačni.

Važno je, da smo na koncu vsi z nasmehom prišli nazaj v zavod. Mislim, da je bilo vsem lažje, da nas je nazaj v Veržej peljal avtobus, ker peš bi bilo predač.

Rad bi se lepo zahvalil organizatorju, vzgojiteljem in vozniku avtobusa, da nas je varno pripeljal na cilj. Še posebej pa bi se zahvalil vzgojitelju Borisu, da je šel z nami na ta lep pohod.

Daniel K. P.

Zelo sem se veselil pohoda in res je bilo super!

Najbolj mi je bilo všeč, da ni bilo tako vroče in da smo spet prispeli prvi na cilj, tako kot prejšnje leto! Dobro je bilo, da smo šli po isti poti kot lani. Najboljše pa je bilo na koncu, ko smo se vsi skupaj slikali.

Anonimno

Današnji pohod se je začel super. Hodili smo po gozdu, jedli grozdje, nabirali kostanje in jedli orehe. Končalo se je bolj slabo, ker sem padel v koprive.

Anonimno

Ta pohod je bil fajn. Najprej smo si za na pot vzeli vodo in jabolka, nato smo šli na avtobus. Pot z avtobusom ni bila tako dolga. Odložili so nas poleg malega otočka. Vsaka skupina je šla po drugačni poti. Naša skupina osmih učencev in dveh učiteljev se je vzpenjala v hrib. Ker so vsi bili lačni, smo takoj, ko smo prišli iz avtobusa, vzeli jabolko. Potem smo začeli hoditi. Hribi nismo bili previsoki, a tudi nizki niso bili. Po poti smo se ustavili dvakrat, da smo se lahko slikali da bomo imeli spomin. Na poti smo videli gozdove in vinograde. Bili smo prva skupina, ki je prišla na vrh. Tik za nami je prišla še stanovanjska skupina Veržej in potem še vse ostale. Počakali smo, da je prišel avtobus, ki je pripeljal našo malico, hot doge. Naš pohod se je končal s skupinsko sliko na vrhu Jeruzalema.

Anonimno

Šli smo na pohod na Jeruzalem. Najprej smo se za pot pripravili. Pohod je bil prijeten. Spoznavali smo nove kraje in bili v naravi. Na koncu smo na vrhu imeli malico in se z avtobusom vrnili nazaj v zavod.

Lorind in Anže

V torek popoldan smo po pouku šli na pohod na Jeruzalem in bilo je zanimivo. Med potjo smo videli veliko vinogradov. Videli smo daleč, tudi čez slovenske meje. Pot je bila dolga in naporna, ampak se je splačalo.

Polona L.

Najbolj mi je bilo všeč, da smo peš šli na Jeruzalem in smo med potjo lahko jedli grozdje in opazovali naravo. Najbolj vesel sem bil, da so bili za malico hot dogi. Na vrhu je bil lep razgled. Videlo se je daleč. Lahko sem videl Boč, Hrvaško, hribe in sadovnjake.

Jan S.

V zavodu, s skupino in z vzgojiteljico, smo šli na pohod. Na začetek poti nas je peljal avtobus. Hodili smo po cesti, mimo vinogradov in lahko sem jedel grozdje. Na koncu smo jedli hot doge. Videli smo Mursko Soboto, Bunčane in Mariborsko Pohorje.

Zapomnil si bom: grozdje, vinske trte, hribe, gozd, hiše, ceste, prijatelje, hot doge in učiteljico.

Tin N.

21. septembra smo imeli pohod na Jeruzalem. Tega sem se zelo veselil in komaj čakal, da gremo na pot. Fajn mi je bilo, da smo na poti lahko jedli grozdje in smo se lahko hecali. Fajn mi je bilo tudi, da smo se družili. Na vrhu nas je čakala malica, hrenovke, jedli pa smo lahko tudi sladkarije.

Nik S.

Na pohodu sem videla grozdje, naravo in drevesa. Na pohodu smo se trudili. Nismo se izzivali in nismo se kregali. Tudi na avtobusu smo se lepo obnašali. Bila sem vesela, ker smo se družili in smo se imeli lepo.

Janeli B.

Letos nismo šli na Jeruzalem, ampak smo punce šle na pohod ob Muri. Hodile smo med njivami, po nasipu in do mlina na Muri.

Prvo malico smo imele že na nasipu, drugo pa potem ob Muri. Vmes smo se ustavile na nogometnem igrišču, ampak je Mečka bila zelo lačna in ni mogla igrati nogometa, ostalim pa se tudi ni ljubilo. Rajši smo se pogovarjale potem pa šle na malico k mlinu. Ko smo pojedle malico, smo v dveh skupinah tekmovali v igri »Jesenski bingo«. Iskali smo jesenske plodove, rastline in živalice. Zmagali sta Aleška in Vanesa, ki sta hitro našli skoraj vse predmete na slikicah, ostale punce pa smo prehitro obupale.

Na pohodu je bilo fajn, ker se nismo kregali. Rajši smo uživale, ker nismo bili v zavodu.

Petra H. in Mercedes J.

Trgatev v zavodu

Slovenija je zelo majhna država, ena izmed najmanjših držav na svetu. Vseeno ima, tako kot vse druge države, svojo kulturo, običaje in vedenje. Med običaji povezanimi z delom, je pri nas znana tudi trgatev. Za nekatere to ni samo običaj, ampak celo praznik, saj se takrat poleg obiranja grozdja dogajajo tudi druge stvari. Ko je trgatev, se zbere mnogo ljudi. Po navadi se zabavajo, smejejo, pijejo, jedo ... Ne glede na zabavo, pa je tudi veliko dela. Grozdje oberejo, ga zberejo v posodah in potem prešajo. Seveda je to težko delo, ki traja cel dan in se je potrebno zelo potruditi. Pri tem pomagajo moški in ženske. Ko sprešajo grozdje, nastane sladki sok, mošt.

Trgatev je po navadi v septembrskem času, takrat ko se jesen komaj začne in še ni zelo hladno. Takrat je še sonce toplo, zato nas pri obiranju greje.

Kljub vsemu se je potrebno potruditi. V mislih moramo imeti vino, ki nastane iz tega grozdja. Nekateri to delajo za prodajo vina, drugi vino uporabijo za lastne potrebe. Uživajo, ker so cel dan s svojimi najbližjimi. A vse lepo enkrat mine, tudi trgatev.

Ker v okolici zavoda raste trta, tudi mi vsako leto opravimo trgatev. Hišnik Mirko pride s svojimi prijatelji in domačimi. Skupaj grozdje poberejo. Letos sem na trgatev šel sam, šele ob koncu in smo bolj klepetali. Bilo je super. Čeprav je bilo hladno, sem na mraz pozabil.

Naslednje leto me na trgatvi več ne bo, ker grem iz zavoda. Sem pa vesel, saj bom imel še en lep spomin na zavod.

Daniel K. P.

Krpanova pot v Logatcu

V četrtek, 22. septembra 2022, smo se ob 7. uri zjutraj, s kombijem odpravili na Krpanovo pot v Logatec. Vozili smo se dve uri. Tam smo dobili mapo z nalogami in zemljevidom. Na začetku so nas pogostili z rogljički in vročim čajem, nato smo šli na pot.

Prvi dve nalogi smo opravili v zavodu, naslednjih devet pa na poti. Na pohodu smo bili kar iznajdljivi in preiščeni, čeprav smo vmes iskali, katera pot je prava. Vse naloge smo opravili uspešno. Pri eni smo celo postavili rekord, saj smo podrli največ kijev in tako dosegli 26 točk od 30. Skoraj proti koncu poti se je nekdo poigral z nami in nam obrnil puščico, ki je označevala pot. Posledica tega je bila, da smo odtavali v napačno smer. Ker smo bili zadnji na poti in smo že zelo zamujali, nas je eden od logaških vzgojiteljev prišel iskat s kombijem in nas odpeljal še do zadnjih nalog ter do zavoda.

Najbolj mi je bila všeč naloga, kjer smo podirali keglje. Ko smo prispeli na cilj, so nas tam že čakali hamburgerji.

Dan se je zaključil s podelitvijo priznanj. Kljub vsemu, kar se nam je na poti zgodilo, smo osvojili 2. mesto. Tega smo bili zelo veseli in smo ponosno prevzeli pokal, ki ga hranimo v skupini.

Žan P.

Teden otroka: Skupaj se imamo dobro

V tednu otroka smo čas posvetili skupinam in skupinski dinamiki. Pogovarjali smo se o tem, kaj skupaj počnemo, katere skupinske aktivnosti nas veselijo, nato pa smo se osredotočili še na to, kako pomembno je to, da se v skupini vsi dobro počutimo. Nekateri so izdelali plakate, drugi napisali kratke misli ...

Mladinsko stanovanje Veržej

V Stanovanjski skupini Dokležovje se imamo skupaj dobro:

- ✓ Ko se igramo.
- ✓ Ko gremo na jahanje.
- ✓ Ko pečemo sladico.
- ✓ Ko skupaj gledamo TV.
- ✓ Ko gremo na sprehod.
- ✓ Ko se pogovarjamo.
- ✓ Ko igramo družabne igre.
- ✓ Ko se igramo z vzgojitelji.
- ✓ Ko si podajamo žogo.
- ✓ Ko gremo na sprehod.
- ✓ Ko se pogovarjamo o srednji šoli.
- ✓ Ko imamo glasbeni in filmski večer.
- ✓ Ko se imajo vzgojitelji dobro in se imamo dobro tudi mi ...

Stanovanjska skupina Veržej

Fantje v 6. skupini razmišljajo o Tednu otroka...

Teden otroka je teden, ko se lahko malo sprostiš in se učiš tudi na drugačne načine, ker je bolj miren teden. V šoli in v zavodu nikoli ne manjka zabave. Čeprav so tudi slabi dnevi, nam vseeno uspe. V šoli in skupini se počutim dobro.

Anonimno

V skupini se imamo dobro, ko se ne kregamo, ko se družimo in nam je prijetno. Zelo dobro se počutimo pri vzgojitelju Borisu, ko pred kabinetom poslušamo zgodbice, se skupaj smejimo in zabavamo. Zabavamo se tudi, ko gremo z vzgojiteljico Natalijo ven, igramo košarko in nogomet. Prijetno se počutimo, ko imamo filmski večer, ker takrat prej končamo z učnimi urami.

Rene K.

V skupini se najboljše počutim, ko je torek in četrtek, saj se takrat slišim z mamo. Dobro se počutim, ko grem domov k staršem. Fajn je tudi filmski večer, ko gremo ven na zrak in se malo prezračimo.

Maks K.

V zavodu so otroci, ki imajo svoje napake, ampak so spoštljivi drug do drugega. Imeli smo veliko skupnih dni dejavnosti. Mislim, da se imamo v zavodu najlepše, ko se družimo in se med seboj dobro razumemo in to je skoraj vedno.

Anonimno

V skupini mi je fajn, ker večkrat gremo ven. Zelo sem vesel, da po več kot enem letu lahko grem spet domov. Upam, da bosta mama in babica veseli, kot sem jaz. Končno grem domov!!!

Kevin E.

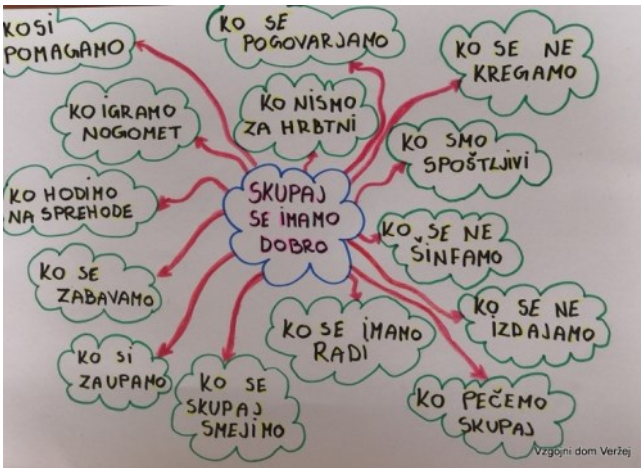
V skupini se imam dobro skoraj vsak dan. Najboljše je, ko dela vzgojitelj Boris, ko lahko gledam TV, ko gremo ven, ko dokončam svoje delo, ko je šola, ko je kaj dobrega za jesti, ko dobimo v šoli za nagrado bonbone, ko sem pohvaljen, ko dobim dobro oceno, ko dobim plus ...

Aljoša F.

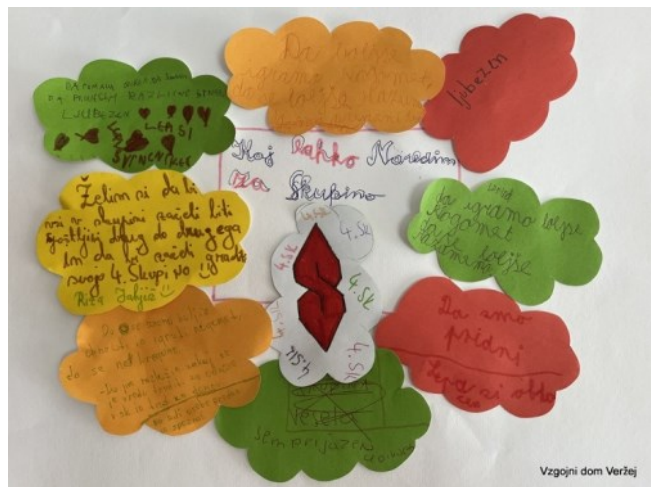
V skupini se najboljše počutim, ko imamo dneve dejavnosti ali ko kaj zanimivega izdelujemo, ko gremo ven, imamo filmski večer, ko imamo športne aktivnosti (npr. košarka, nogomet, pohodi), ko gremo kam na izlet ali v računalniško učilnico.

Blaž P.

Dekleta v 3. skupini razmišljajo

4. skupina

5. skupina

Misija: kostanj

Jesen je čas, ko se drevesa odenejo v barve. V gozdu, v tem letnem času, zraven ostalih sadov, lahko nabiramo tudi kostanje. Velike, majhne, nekatere še v ježicah.

Eden izmed naših fantov je za domačo nalogo dobil, da prinese kostanje v šolo, da jih bodo skupaj spekli. Zato smo se lepo sončno sredo primerno obuli in oblekli, ter napotili na sprehod v gozd. Prijetno so nas presenetile jesenske barve: rumene, rjave, rdeče in oranžne. Slišali smo tudi žvrgolenje ptic, vendar smo jih kaj hitro preglasili. Res je, da smo bili za gozd nekoliko preglasni, ampak zgolj zaradi navdušenja. Medtem, ko so se nekateri med vzpenjanjem na majhno vzpetinico zadihali, so drugi poplesovali med jesenskim listjem. Eden izmed mladostnikov je prvič v življenju videl v živo žabico. Med sprehodom po gozdu smo naleteli tudi na več vrst gob, nekatere so bile užitne, druge ne. Mi jih nismo nabirali, smo se pa o njih pogovarjali in sklenili, da če gobe ne poznaš, je bolje, da jo pustiš v gozdu tam, kjer si jo videl. Mladostniki so bili navdušeni nad različnimi pajki in pajčevinami, ki smo jih lahko opazovali v gozdu. Ugotovili smo, da so pred nami že mnogi nabirali kostanje, saj smo se morali potruditi, da smo našli lepe, debele primerke.

Misija nam je vseeno uspela, saj smo poleg nabranih kostanjev spoznali tudi plodove jeseni v gozdu. Videli smo tudi različne živali in žuželke. S potepanja po gozdu smo se vrnilo prijetno utrujeni. Nekaj kostanja smo spekli in pojedli, nekaj smo ga pa uporabili tudi za ustvarjanje.

Stanovanjska
skupina
Dokležovje

Sajenje medovitih rastlin

Na zemljišču OŠ Veržej smo v torek, 11. 10. 2022 blizu šolskega čebelnjaka posadili medovite rastline. Podarilo nam jih je podjetje AstraZeneca, tako kot še drugim devetim čebelarskim krožkom po Sloveniji. K nam jih je pripeljala naša mentorica, ki se je v Brdu pri Lukovici, na ČZS Slovenije, udeležila posveta mentorjev čebelarskih krožkov.

Medovite rastline smo sadili krožkarji: Polona, Kevin, Jure, Patrik in Erik, naša mentorica, nekaj vzgojiteljev ter hišnik Mirko. K sodelovanju pri saditvi smo povabili tudi čebelarje iz ČD Veržej. Pomagat sta nam prišla predsednik ČD Veržej g. Mirko Trstenjak in g. Alojz Novak, ki nam je podaril čebelji družini in zanju tudi skrbi. Bili smo veseli tudi pomoči predstavnice donatorjev, ga. Tine Žuhadar.

Gredo so nam med vikendom pripravili gojenci iz zavoda. Prekopali so rušo, na katero je hišnik navozil še nekaj zemlje, da je gredica nekoliko dvignjena in primerno odcejana. Sadili smo po načrtu, ki ga je dobila vodja krožka, ga. Marija Balažic, pri prevzemu sadik.

Ko smo vse rože zasadili, smo zemljo okrog sadik pokrili s kartonom in posuli s slamo. To je namenjeno za zaščito proti vzniku plevela in zadrževanju vlage v tleh.

Sledilo je skupinsko fotografiranje in nato manjša zakuska. Pogostili smo se s kruhki z različnimi domačimi namazi in se posladkali z domačo jabolčno pogačo ter medenjaki z rozino na vrhu, zraven pa smo pili vodo in sok. Tako med samim sajenjem kot zakusko smo se pogovarjali o pomenu zasaditve medovitih rastlin in nasploh o primerni skrbi za čebelam prijazno okolje. Pogovor je tekel tudi o tem, kaj lahko naredi vsak posameznik in kaj družba nasploh, da bi vzpostavili takšno okolje.

Pred odhodom sva se z mentorico s simbolnim darilom zahvalili ga. Tini iz podjetja AstraZeneca za njihovo donacijo sadik medovitih rastlin in obljubili, da bomo za njih lepo skrbeli. Povabili sva jo na obisk drugo leto, da bo videla, kako se rastline razraščajo in bodo mogoče katere od njih že cvetele, okrog njih pa bodo brenčale čebelice.

Pozimi, ko bodo rastline počivale, bomo izdelali tablice z napisi slovenskih in latinskih imen, za vse tiste, ki si bodo gredico ogledali in želeli spoznati zasajene medovite rastline.

Polona L. K.,
članica čebelarskega krožka na OŠ Veržej

Pisma za lepši dan

Otroke vzgajamo za življenje. Pri tem je pomembno, da jih (na)učimo različnih vrednot, ker lahko le skupaj delamo dobro zase, za družbo, za svet.

Ker lahko naredimo nekaj lepega tudi za starejše in osamljene ljudi, smo se ponovno pridružili akciji youngCaritas – Pismo za lepši dan, ki za lepši dan potrebujejo samo nekaj besed, strnjenih v prisrčno pismo.

Tako majhno, preprosto dejanje, taka majhna pozornost, kot je na roko napisano pismo ali voščilo, lepa beseda, lepa misel, ki ne vzame veliko časa, lahko nekemu pričara lepši dan in vlije upanje v boljšo prihodnost. Skupaj s tem lahko širimo pozitivno in pokažemo, da se lahko dogajajo tudi lepe stvari! S tem se vsi skupaj učimo strpnosti, sprejemanja drugačnosti, sočutja in prijaznosti, ki naj ga bo (pred)prazničnih dneh še posebej veliko.

Naše vodilo je bilo, da če vsak otrok napiše samo eno pismo, jih lahko zberemo veliko in s tem nekemu polepšamo dan. Akcija je stekla v nekaj dneh in vsi so se pozitivno odzvali. Nekateri so napisali več pisem, drugi le po eno. Pisma in nekatere kuverte smo okrasili, enim smo dodali še risbice, vsem pa smo priložili še vrčico čaja, da bodo lahko bralke in bralci ob prebiranju pisem, poleg topilne iz pisma, prejeli še toplino okusnega čaja. Odzvali so se skoraj vsi otroci iz zavoda, stanovanjskih skupin in otroci, ki so vključeni v dnevne oblike dela, poleg tega še nekaj strokovnih delavk. Skupaj smo napisali in poslali kar 63 pisem, ki so zagotovo prišla na pravi naslov, nekemu polepšala dan in mogoče tudi pričarala nasmeh na obraz.

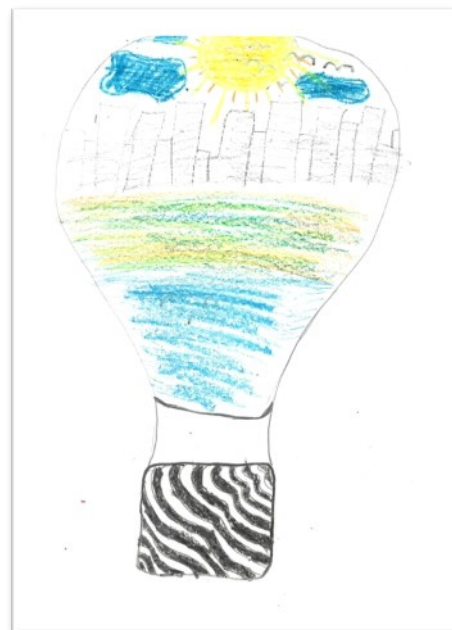
Mentorica akcije v zavodu:
Klavdija Paldauf

Literarni natečaj: Prijaznost

Osebe, na katere se lahko zanesem so mama, sestra in dva brata. Stiki z mamo so mi ostali najbolj v spominu.

Mislím, da je prijaznost najpomembnejša vrлина. Do drugih sem bil prijazen, ko sem jim pomagal ali bil do njih prijazen. Svojo prijaznost in pripravljenost do dela sem izražal na pozitivni način. Drug do drugega smo lahko tako prijazni, da se spoštujemo in si pomagamo. Nekega jutra sem pometal stopnice in je mimo prišel Jure. Vprašal me je, če rabim pomoč in sem mu rekel, da lahko izprazni koše.

Balon, anonimno (voščénke)

Viktor P.

Zame prijaznost pomeni to, da si ljudje med seboj pomagajo, sploh, če nekoga prosiš za pomoč. Meni je normalno, da če nekdo do tebe ni prijazen, da tudi ti nisi prijazen do njega, čeprav najprej moraš poskusiti biti še malo bolj prijazen. Če je nekdo potem še vedno nesramen, se tudi ti več ne trudiš in se rajši odmakneš, da se ne spravljaš v konflikt ali pretep.

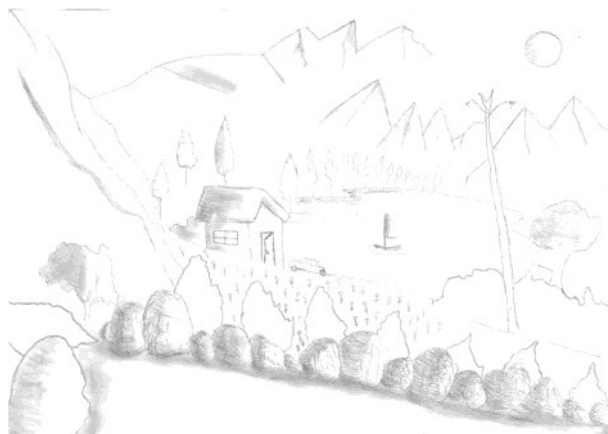
Zame je prijaznost to, da si povemo dobre stvari, da si zaupamo, da stvari ostanejo med nami, da se med seboj ne žalimo, kako kdo izgleda (suh, debel, lep, grd). Zame je vsak lep. Prijazen človek je tak, ki te spoštuje in te sprejema takega kot si.

Zame je prijaznost to, kar delava jaz in moja najboljša prijateljica Petra. Večkrat si napiševa kakšno sporočilo, kakšno lepo besedo, si med seboj pomagava, se spoštujeva in se dogovarjava. Nikoli se ne skregava in se ne žaliva. Sprejemava druga drugo takšno, kot sva. Včasih kaj naredim jaz za njo in ona kaj zame. Imava se radi in se tudi ne žaliva, ker veva, da to ni lepo. Skušava vedno biti prijazni tudi do vzgojiteljev in ljudi okoli nas, čeprav nama to vedno ne uspe.

Mercedes J.

Prijazen človek je tisti, ki ti pomaga. Prijazen je tudi nekdo, ki zna reči prosim in hvala. Med seboj smo ljudje različni, ne glede na izgled, barvo kože ali kako drugo lastnost in se moramo sprejemati takšne, kot smo.

Alja K.

Ob gozdu, Mercedes J. (svinčnik)

V zavodu je moja najboljša prijateljica Mečka. Čeprav sva v isti skupini, si piševa sporočila. Včasih, kar nama pade na pamet, včasih kakšno lepo besedo ali lepo misel za prijaznost druga do druge.

Pri vzgojiteljih pa je tako - tako. Vzgojitelji so včasih »dosadni«, pa tudi mi smo. Vemo pa, da se oni do nas obnašajo tako, kot se mi obnašamo do njih.

Petra H.

Zgodba o prijateljstvu je taka.
Vsak trenutek lahko izpuhti.
Včasih se sploh zaveš ne, da ga več ni.
To lahko tako boli,
da sploh ne veš več, kaj naredil bi.

Ko imaš prijatelje normalno je,
da se tudi skregate!
Saj globoko v sebi veš,
da spet bo, spet bo vse po starem...

Dejan S.

Košarka, Marti n K. (tempera)

PRIJAZNOST (rap)

Prijaznost je tisto, kar čutiš v srcu.
Če boš prijazen, bo tudi tvoj otrok prijazen v vrtcu.
Nikar ne obupaj, vse je v redu,
ampak paziti boš moral na vse prijatelje na svetu.
Paaziti, oo-oje!
Nikdar ne obupaj-tee.
Ne ustavite seee-e!
Vedno bom pel in dolgo bom živel,
ja-ja zdaj se pridruži in ne bodi tak pepel!
Obrni se in mi povej,
kdo te je tepel doslej.

Anonimno

O ŽIVALIH, KI SE NISO MOGLE RAZUMETI

Nekoč so živele živali: zajec, volk in medved, ki se niso razumele. Niso si posojale stvari, niso se imele rade, pa tudi hrane si niso delile. Včasih je medved zajcu grozil, da ga bo pojedel za kosilo, če mu ne bo dajal hrane. Tudi volk je bil enak kot medved. Zajcu to ni bilo všeč.

Zajec je spomladi in jeseni poskrbel za to, da si je nabiral zalogo za zimo. Kaj mislite, da se je zgodilo? Medved in volk sta zajcu pred zimo vso zalogo, ki jo je imel, ukradla. Zajec je to povedal vsem drugim živalim, da bi vedeli še oni.

Naslednje jutro, ko se je zajec zbudil, je mislil, da sanja. Pred vrati je zagledal vso hrano, ki sta jo medved in volk nakradla. Takoj sta mu rekla: "Oprosti, da sva ti ukradla vso hrano. Nikoli ne bova več tega storila."

Tako so se vse živali spet razumele in so bile druga do druge ter prijazne do konca svojih dni.

Anej P.

Del prijaznosti so prijatelji.
A, da se prijaznost začne,
morajo prijatelji spoprijateljiti se.
Saj za prijatelje si je treba čas vzeti
in se dobro imeti'.
Če pa nimaš prijateljev,
si jih je treba brž dobit'.
To je pesem o prijateljstvu bila.

Dejan S.

Raca, Partik Lu. (barvice)

V naši skupini si pišemo in podarjamo pisma kar celo leto. Z njimi si povemo, da se imamo rade, da druga drugo sprejemamo, takšne kot smo. Po navadi si pisemca nekam zalepimo, kjer jih vsak dan lahko vidimo. Nama ta pisemca pomenijo veliko, so tudi spomin na punce, ki so že odšle iz zavoda. Večkrat so tudi spodbuda, ko smo žalostne in nam pomagajo, da je dan boljši.

Poleg pisanja pisem smo tudi drugače povezane. Včasih si pomagamo pri opravih ali pri nalogah, si povemo kako lepo besedo, vsako večer si voščimo lahko noč, večkrat se objemamo, pred odhodi na vikend se vedno poslovimo in se razveselimo, ko smo spet skupaj. Ko je katera punca v stiski, ji pomagamo tako, da jo objamemo, se pogovorimo z njo, ji povemo, da jo imamo rade in bomo stale tu, za njo. Tako smo druga za drugo tu.

Petra H. in Mercedes J.

SNEŽAK SNEŽAKAN

Snežak Snežakan je bil dober snežak. Imel je veliko prijateljev in bil je prijazen. Čeprav mu je umrla celotna družina, ko je bil star 2 leti, ga to ni nikoli ustavilo.

Nekega dne je dobil sporočilo, da se njegovi sneženi prijatelji talijo. On se ni talil, saj je bil poseben snežak. Vse bi dal za svoje prijatelje, zato jih je poskušal rešiti, ampak ni vedel, kako. Domislil se je načrta: zgradil bo

ogromen zamrzovalnik. Ampak kako? Začel je iskati gradbenike, ki bi mu lahko pomagali zgraditi zamrzovalnik. Ko je našel dovolj delavcev, so takoj pričeli z gradnjo.

Ko je bil zamrzovalnik končan, je bil Snežakan zelo srečen. Vedel je, da njegovi prijatelji ne bodo umrli boleče smrti. Vsi skupaj so (v zamrzovalniku) živeli srečno do konca svojih dni.

Urban L.

Zima, Aleška K. (barvice)

DARILA

Nekoč je živel Božiček in bil je božič. Ob 23:00 je prinesel darila in jih dal pod jelko za otroke in starše. Zjutraj so se zbudili in so odprli darila. Fant je dobil PS 5, deklica barbike, oče je dobil neke ključe za mojstre, mama pa ... za mame. Niso se nič pritoževali, ampak so bili veseli, da so darila dobili.

Otroka sta Božičku podarila svoje igrače, da jih je lahko pripravil in zavil za druge otroke, ki so bili brez igrač, zato so dobili novo hišo, nov avto. Bili so veseli. Otroka sta poiskala še več igrač, da bi jih Božiček zavil in podaril drugim otrokom. Dobili so še več novih stvari in bili so srečni. Še naprej sta darovala Božičku darila in tudi on je bil vesel.

Ko je bilo konec božiča, sta otroka bila žalostna. Otroka sta vprašala mamo: »Zakaj ni več božiča, ker je bilo tako veselo za božič? Zakaj se je moralo končati?« Mama in oče pa sta ju potolažila, da naj počakata na naslednji božič. Spet sta se razveselila in veselo čakala do naslednjega božiča.

Anej KR.

Zimska pokrajina, Mercedes J. (voščenske)

SNEŽAK

Prišel je zimski čas. Otroci so naredili snežaka in nato odšli domov. Snežak je oživel. Prišel je v gozd in spoznal veverico. Povedala mu je, kje je Božiček. Ko ga je našel, mu je pomagal pripraviti darila. Potem je prišel 25. december in skupaj sta razdelila darila. Otroci so bili veseli.

Martin K.

BOŽIČEK TOM

Nekoč je živel Božiček Tom. Bil je predbožični večer, 24. december. Božiček in škratje so sklepali, da bo sestanek in res so ga imeli. Božiček je rekel: »Jutri je božič in moramo pripraviti darila. Tukaj je vreča daril in zdaj gremo na delo.« Ob polnoči je prišel Božiček k škratom. Rekli so mu: »Sonik je rekel, da ne moremo narediti vseh daril.« Ampak kar naenkrat je potrkal na vrata. Božiček jih je odprl in pred vrati zgedal mačka. Vprašal ga je: »Kako ti je ime?« Maček je rekel: »Jaz sem Muri. Prišel sem na pomoč. Pomagal vam bom narediti darila. Gremo zdaj na delo.« Res so šli na delo in v eni uri so naredili vsa darila.

Škrat Marko je poklical Božička in je prišel. Pripeljal je jelene. Darila so odpeljali in vsa dostavili. Po naporni noči je šel Božiček domov. Škratom in Muriju je zaželel lahko noč in šel spat. Živel so srečno do konca svojih dni.

Lorind J.

Živel je Božiček, ki mu je bilo ime Snežko. Rad je imel otroke in jim delil darila. Nekega dne, ko je spet bil božič, so otroci dobili darila in bili so srečni. Naslednji dan ni bilo več daril, ker jim je škratek Tone odnesel darila. Šli so jih iskat, a jih niso našli. Čez nekaj časa so prišla darila nazaj in takrat so videli, kdo jih je vzel, saj so videli škrate. Veseli so odprli svoja darila.

Erik S.

Star sem 14 let in nameščen sem v vzgojnem domu zaradi različnih dogodkov. Veselim se že, da čez 5 mesecev grem iz zavoda in bom takrat normalno nadaljeval svoje življenje.

Rad bi vam povedal, kdaj sem jaz prijazen. V zavodu sem že 8 mesecev. Medtem sem naredil dosti prijaznih stvari: opravljal delo namesto drugih, pomagal sostanovalcem pri učenju, ponudil pomoč, če kdo ni znal narediti kakšnega dela. Predvsem pa sem bil prijazen doma, kot sem bil že prej. Prijazen sem bil, ko sem mami pomagal pri sesanju, pripravi hrane, košnji. Včasih sem pomagal na vrtu. Prijazen sem bil tudi do strica, saj sem mu pomagal kositi, zlagati drva in očistiti bazen. Prijazen sem seveda bil tudi do prijateljev.

V mojem življenju sem naredil veliko prijaznih stvari. Vedno sem mislil, da si prijazen samo takrat, ko ne pričakuješ nič nazaj.

Anonimno

Prijaznost pomeni, da si do nekoga prijazen in mu pomagaš, ko je kaj narobe ali ko je žalosten. Da se drug iz drugega ne norčujemo, razen ko se hecamo. V skupini smo drug do drugega prijazni. Če nam kaj ne gre, npr. matematika, si med sabo pomagamo. Včasih se tudi skregamo, ampak se takoj pobotamo. V skupini sem pomagal Kevinu. Prosil me je, če mu lahko odnesem smeti, ker je moral na preduro in sem to storil.

Anonimno

Prijaznost je lepa gesta. To je nekaj najlepšega, kar lahko naredimo za druge. In za to je potrebno zelo malo. Samo prijazni moramo biti. In čisto nič drugega. Le to.

Ljudje smo lahko zelo prijazni in na take ljudi se lahko zanesemo. Ampak do nas so res prijazni samo najbližji ljudje. Težko je vedeti, kdo je do nas iskreno prijazen. Tega ne izvemo kar tako. To, če je nekdo iskreno prijazen do nas, moramo začutiti.

To čutim tudi jaz in sicer pri moji babici. Ona je res iskreno prijazna do mene, ker me ima res rada, tako kot jaz njo. Moja babica človeka že prijazno pozdravi. Do mene je še posebej prijazna. Zjutraj, ko se zbudim, mi vedno za zajtrk pripravi čokoladne kroglice z mlekom. Vedno mi dovoli, da ji kaj pomagam. Nikoli ni do mene nesramna, tudi če je kdaj jezna name, kar je mnogokrat. Če ne zaradi drugega, pa zaradi mojih ocen. Velikokrat mi prijazno svetuje, kako naj rešujem konflikte v šoli. Nikoli ne kriči name. Tudi jaz moram biti prijazen do nje, že iz spoštovanja.

Ko je človek prijazen do nas, mu moramo vrniti vso in še večjo prijaznost, ker se dobro z dobrim vrača. Prijazno je že, če nekoga vljudno pozdravimo, se mu nasmehnemo, mu namenimo prijazen pogovor... Človeku je najlepše pomagati. Ko komu pomagamo, smo naredili dve deli hkrati: pomagali smo in bili prijazni.

Spomnim se, kako je bilo, ko sem bil mlajši. Mislim, da sem bil star okrog osem let. Ponoči sem se zbudil, ker me je tlačila mora. Šel sem k svoji babici in ji povedal, kaj sem sanjal. Samo prijazno mi je rekla: »Vse je v redu. Samo sanjal si. Naj te ne bo strah. V mislih imej, kako rada te imam.«. Od takrat naprej nimam več tako grozних sanj. Tudi zdaj, če me je ponoči strah, se spomnim na mojo babico in strah takoj mine. Še toplo mi postane pri srcu. Tako mi je moja babica večkrat pomagala, samo s prijaznostjo.

Ljudje bi torej morali biti čim bolj prijazni drug do drugega. Če bi bili bolj prijazni, ne bi bilo vojn, nemira, grozних prekrškov... Vsak izmed nas lahko pripomore k prijaznosti. V mislih moramo imeti, da se prijaznost vrača z dvakrat večjo prijaznostjo. Samo to nas drži v stran od neskončno dolgih preprirov med ljudmi.

Daniel K. P.

Do nekoga si lahko prijazen tako, da ga v pogovoru ne prekinjaš in ga pušiš do besede, da mu posodiš svinčnik ali pisalo, ko ga potrebuje, mu pušiš, da se igra s teboj in ga ne izključuješ, mu pomagaš odnesti knjige... Zame je prijaznost tudi, ko ti nekdo svetuje ali ti pomaga rešiti težavo, ki je sam ne moreš rešiti.

Prijaznost je tudi, da nekomu pomagaš ali narediš nekaj namesto njega. Tudi, ko jaz kaj potrebujem ali rabim pomoč, mi vedno kdo pride pomagat, mi posodi svinčnik, če ga potrebujem ali mi pomaga odnesti stvari v razred. Nazadnje sem bil prijazen do sošolca, ko sem mu pustil, da sva skupaj igrala nogomet. Od mene si je lahko tudi prepisal snov.

Drug do drugega moramo biti prijazni, saj se nam lahko hitro vrne. En dan v šoli jaz pomagam sošolcu ali sošolki, drugi dan mi on lahko vrne. Tudi moji starši in moji prijatelji so zelo prijazni z mano in mi vedno pomagajo. Zelo cenim, da so vsi prijazni do mene. Vedno, ko je nekdo prijazen do mene, mu to prijaznost tudi vrnem.

Blaž P.

Veselje, Petra H. (barvice)

Meni se zdi prijaznost pomembna. Prijaznost se kaže, ko si do nekoga prijazen, mu pomagaš ali mu kaj rečeš, ko ima slab dan. Ko sem bil jaz prijazen, sem svojim sošolcem pomagal z nalogo pri matematiki, očetu ali mami sem pomagal pri kuhanju ali delu. Najbolj prijazna stvar je, da ti pomaga prijatelj takrat, ko si v stresu, ko je nekaj narobe ali pa se počutiš slabo. Prijaznost je ena najboljših stvari, ki jo človek lahko naredi.

Boljše se počutim, ko mi mama in ati pomagata npr. pri domači nalogi, ko mi mama dovoli telefon, igrice, računalnik ali PS, ko mi mama dovoli, da grem v park z njo, ko mi mama dovoli, da pridem k njej, če me je strah, da me pomiri

in potolaži, ko sem žalosten. Dobro sem se počutil, ko me je prijatelj naučil igrati košarko in nogomet, pa tudi ko mi učitelj da plus in pohvalo ali takrat, ko jaz nekemu kaj posodim ali pomagam.

Verjamem, da bi se vsak počutil najboljše, če bi bil prijazen in bi drugi bili prijazni z njim.

Aljoša F.

Ob jezeru, Erik Sk. (voščenske)

Prijaznost je pojem, ki si ga v pogovoru ali drugače v veliki meri izražajo prijatelji. Poznamo prijaznost med sošolci, sodelavci, sorodniki, brati in sestrami. Dobivamo jo lahko ob vsakem koraku in od nas se pričakuje, da jo v enaki meri vračamo. Lahko s kakšno lepo besedo, mogoče celo z objemom ali s kakim dobrim delom; da starejšemu pomagamo kaj nesti, če vidimo kakšnega reveža, mu vsaj priskrbimo topel obrok.

Ko deliš prijaznost, ne smeš zanemariti svojih opravil. Na primer, da pomagaš babici nesti vrečko, ne greš pa po jajca, po katere te je poslala mama.

Pomeni tudi, da poskrbiš, da te kdo ne izkorišča vsakič, ko te opazi. Recimo, da nekemu, da bi bil sit, kupiš sendvič in ledeni čaj. Naslednji dan pa te spet prosi za denar, a ko mu ga daš, si namesto tega kupi alkohol. Ker mu to poveš, se z njim skregaš in greš jezen domov. Zraven tega nisi kupil živil, po katere te je poslala mama. Doma mami vse razložiš, a ti ne verjame in te še kaznuje, ker si denar zapravil za neumnosti. Zato moraš paziti, da nisi preveč prijazen in to ne ugotovijo tisti, ki te potem prosijo za več in zaradi svoje prijaznosti temu nasedeš.

Še nekaj si je dobro zapomniti: dobro se z dobrim vrača, slabo pa se s slabim. Zato se ne krivi, če te izkoristijo, saj veš, da bo slej ko prej tudi njih enako zadelo.

Dejan S.

VEVERICA V TEŽAVAH

V gozdu je bila jesen. Živali so se začele pripravljati na zimo. Iskale so hrano in si pripravljale bivališča. Tudi medved in veverica. Najboljša prijatelja. Medved je bil kralj gozda. Veverica je bila sicer majhna, imela pa je veliko srce. Bila je zelo dobra mama dvema majhnima veveričkama. Vsak dan se je z njima igrala in jima prinašala hrano.

Nekega dne pa se je pri skakanju z veje na vejo poškodovala. Zlomila si je tačko. Obležala je v postelji. Zelo jo je skrbelo, kako bo njena družinica preživela zimo, saj sama z zlomljeno tačko ni mogla iskati hrane in priskrbeti potrebne zaloge.

V gozdu je živel tudi strašen volk. Vsi so se ga bali. Ko je ta izvedel, da se je veverički pripetila nesreča, ji je bil takoj pripravljen pomagati. Skupaj z medvedom sta šla iskat hrano za veveričko in njene mladičke. Veverica jima je bila zelo hvaležna. Ni se jima mogla dovolj zahvaliti. Tudi druge živali v gozdu so spoznale, da je volk pod strašno obleko zelo dober po srcu. Ker so se ga vsi bali, je bil velikokrat osamljen. Od takrat naprej se ga nobena žival v gozdu ni več bala. Vsi so postali prijatelji in si med seboj pomagali. Veverice ni nikoli več skrbelo, kdo ji bo pomagal, ko se bo znašla v težavah.

Tin N.

Veverica, Patrik L. (voščenske)

ZGODBA O OSAMLJENEM ZAJCU

Nekoč je živel zajec, ki je bil reven. Ni imel strehe nad glavo. Tudi prijateljev ne. Nekega dne se je izgubil in ostal sam. Bil je najbolj reven in osamljen zajec na celem svetu.

Taval je po gozdu in iskal novi dom. Bila je zima in ga je močno zeblo. Nobena žival v gozdu ga ni sprejela k sebi. Utrujen in ves premražen se je usedel na tla poleg velikega drevesa in jokal.

Medved, ki je živel v gozdu, je bil zelo velik in prijazen. Slišal je, da se nekdo pred njegovo votlino joka. Bil je zajec. Stopil je do njega in zajec se ga je ustrašil. Medved mu je rekel, da mu ne bo nič slabega storil. »Hočem ti samo pomagati,« mu je rekel. »Kaj je narobe? Povej mi!« je rekel medved. Povabil ga je k sebi, da se pogovorita ob toplem čaju. Zajec je pohitel v medvedjo votlino, da bi se pogrel. Povedal mu je svojo nesrečno zgodbo. O tam, kako je imel veliko in prijazno družino, ki pa je nekega lepega dne ni bilo več. Medved mu je rekel, da je tudi on izgubil svojo družino. Mama medvedka in oče medved sta bila že stara in sta umrla. Bratov in sester pa ni imel. Tako je ostal sam. Tega se je že navadil. Včasih je bil osamljen. Zelo je bil vesel, da je srečal zajca, saj ni imel drugih prijateljev. Vsi so se ga bali, ker je bil tako velik in močan.

Zajcu je obljubil, da mu bo pomagal najti družino. Zajec je z veseljem sprejel medvedovo pomoč. Tudi on je medvedu želel pomagati. Povedal mu je, da ne bo nikoli več sam. Postal bo njegov najboljši prijatelj.

Šla sta iskat zajčkovo družino. Prečesala sta ves gozd. Nikjer je nista našla. Zajec je postal še bolj žalosten. Obupal je. Z medvedom sta se vrnila nazaj domov. Takrat pa sta doživela veliko presenečenje. Pred medvedovim brlogom je stala zajčja družina. Bila je družina, ki jo je zajec tako dolgo iskal.

Družina je našla njega. Ponovno so skupaj zaživali in bili srečni. Medved pa je dobil ne le enega, ampak več prijateljev in nikoli več ni bil sam.

Janeli B.

Zajca, Daniel K. P. (voščenske)

MOJ NOVI PRIJATELJ

Ime mi je Nik. Zelo rad imam nogomet. Že od malega sem se igral z žogo in jo brcal. Želim si biti uspešen in imeti dobre ocene ter postati dober nogometaš. Nogomet treniram že nekaj časa. Moji ekipi se je pred kratkim pridružil nov fant. Na treningih mu v začetku ni šlo dobro. Drugi so se mu smejali in se iz njega norčevali. Ko smo igrali, ga niso hoteli vzeti k sebi v ekipo. To mi ni bilo všeč. Odločil sem se, da mu bom pomagal. Predlagal sem mu, da bi skupaj trenirala. Zmenila sva se, da se bova vsak popoldan dobila na igrišču in vadila. Učila sva se streljati na gol, voditi žogo in kako jo podajati. Z vsakim treningom je pokazal, da je boljši. Vsi so se mu čudili. Kmalu je postal najhitrejši in najboljši strelec v ekipi. Vsi so ga želeli imeti v svoji ekipi, ko smo igrali med seboj. Jaz pa sem dobil dobrega prijatelja. Zahvalil se mi je, da sem mu pomagal.

Nik S.

Če smo prijazni do drugih, to prebuja v nas prijetne občutke. Moje mnenje o prijaznosti je, da smo ljudje premalo prijazni drug do drugega. Prijaznost je majhna, a hkrati ogromna stvar, ki jo ljudje lahko delimo vsak dan, tudi tako, da na kak listek napišemo lepe misli, da nekomu prikažemo nasmeh na obrazu. Pomagajmo drug drugemu, pomagajmo si med seboj in bodimo vljudni do drugih, predvsem do starejših ljudi. Prijazna in koristna dejanja lahko izboljšajo razpoloženje. Prijaznost zmanjšuje tudi stres. Prijaznost se širi sama od sebe: če si prijazen do drugih, bodo drugi tudi prijazni s teboj.

Ana N.

Pomlad, Maks K. (voščenske)

BILO JE PRED BOŽIČEM

Bilo je ravno pred Božičem. Vsi so že kupili darila in imeli okrašeno smrečico ter z raznimi dobrotami bogato obloženo mizo. Ulice so bile polne okraskov, v centru pa se je bohotila velika okrašena smreka. Vsi so se imeli lepo. No, skoraj vsi.

Na ulici je namreč stal deček po imeli William, ki je vso to lepoto in dobrote lahko le opazoval. Bil je sirota. Poleg raztrganih in obrabljenih oblačil ter ponošenih in prevelikih čevljev, ni imel ničesar in nikogar.

Iz mestne pekarnice je dišalo po svežem kruhu in pecivu. William je za trenutek obstal pred njo. Med svežim pecivom je najbolj izstopala velika rumena torta. Sline so se mu pocedile. Že nekaj dni ni jedel. Bil je neznansko lačen. V tistem je iz pekarnice stopil bogat lastnik. Zagledal je dečka. Misleč, da ima namen kaj ukrasti ali ušpičiti, ga je nagnal kot druge nepridiprave. William se je gospoda zelo prestrašil in v svojih prevelikih čevljih zbežal v temno sosednjo ulico. Žalosten se je zamislil in usedel na tla poleg smetnjaka. Izgubljen v svojih mislih in nesreči, je zaslišal mijavkanje. Zvok je prihajal iz smetnjaka. William je pogledal vanj in zagledal majhnega, nebogljenega mucka bele barve s črno liso na hrbtu. Vzel ga je v roke in ga stisnil k sebi. Takoj mu je prirasel k srcu. Poimenoval ga je Cofek.

Bilo je že pozno. William in Cofek sta že od utrujenosti in od mraza, ki je vse bolj pritiskal, skoraj zaspala. Potem pa se je pred dečkom ustavila kočija. Ven je stopila bogato oblečena gospa z diamantnimi uhani in nagovorila Williama. »Kaj pa počneš ti tukaj ob tej pozni uri?« ga je zaskrbljeno vprašala. William ji je s sramom in žalostjo v očeh povedal, da je ulica njegov dom. Ko ga je gospa povprašala po starših, ji je s tresočim glasom odgovoril, da je ostal sam na tem svetu. Da nima nikogar več.

Iz kočije je kasneje stopil še mož, ki je slišal pogovor med gospo in Williamom. Fanta je takoj prepoznal, saj ga je pred tem srečal pri pekarni in ga podlo nagnal, brez da bi z njim sploh govoril. Začela ga je peči vest. Vedel je, da ni ravnal prav. »Kako pa ti je ime mladi mož?«, ga je naposled vprašal. »William mi je ime,« je odgovoril deček. Žena mu je začela pripovedovati njuno zgodbo. »Veš, nama življenje ni namenilo otrok. Ne moreva reči, da si jih nisva želela, nasprotno, zelo sva si želela otrok. In še vedno si jih. Zelo rada bi ti pomagala in te vzela k sebi. Dala bi ti topel in ljubeč dom, ki si ga zaslužiš.« Williamu so se zasvetile oči, a se je hitro spomnil na mucka. »Tudi Cofek potrebuje dom,« je povedal gospe in gospodu ter ga potegnil izpod plašča.

»Seveda bomo vzeli tudi njega,« pove gospa in se prisrčno nasmehne fantku. William je stopil v kočijo in se z njima odpeljal. Izkazalo se je, da je gospod bil dobrega srca in zelo prijeten mož, le sčasoma je postal zagrenjen, ker se mu sanje o otroku niso uresničile.

Tistega večera so si vsi privoščili po en kos slastne rumene torte iz izložbe. Cofek pa je namesto torte dobil skledico mleka.

Polona L.K.

Drevo, anonimno (voščenke)

Glasbeni večer

Pravijo, da je slovenska glasba v naših genih, zato smo letos glasbeni večer posvetili prav slovenskim izvajalcem glasbe. Sprva smo ga nameravali izpeljati že decembra, a nam ni uspelo, zato smo ga organizirali 18. januarja 2023.

Glasba je najbolj zvest prijatelj.

S tabo je vedno in povsod.

Ko pa jo sam ustvarjati znaš,

ti nikoli ni dolgčas

in nikoli nisi čisto sam.

Za začetek večera smo prisluhnili eni prekmurski in nato še eni prleški pesmi. Potem sami izvedli skladbe:

- Zemlja pleše v izvedbi SSD,
- Kuža pazi v izvedbi MSV,
- Tikvino olje (Tadej Vesenjajk) v izvedbi 5. skupine,
- Šampioni v izvedbi 4. skupine,
- Zgodba o prijateljstvu (Čuki) in Ostal sem sam (Adam Velić), ki ju je predstavila dekliška skupina,
- Dekle moje pojdi z menoj (Vlado Kreslin) je zapela 6. skupina,
- Matjašek je gujdeka kla je izvajala SSD,
- Kako se počutiš (Nipke) pa so se spraševali v 5. skupini.

Vsi smo v glasbi zelo uživali. Večer smo zaokrožili in končali s Perpetuum Jazzile in njihovo odlično izvedbo pesmi Afrika.

Strelastika

Veš kaj je STRELASTIKA? To je zanimiva, hitra in preprosta namizna igra za dva igralca. Igralca s prsti in s pomočjo elastike lesene ploščke usmerjata skozi sredinsko odprtino na plošči. Tisti igralec, ki mu uspe poslati vse ploščke na nasprotnikovo polovico, zmaga.

Igra izvira iz francoske pokrajine Pikardije. Poznali so jo že v srednjem veku, a so namesto elastike uporabljali vrv.

Že nekaj leto strelastiko igramo tudi v vzgojnih zavodih po celotni Sloveniji in tekmujemo na državnem tekmovanju. Letos je bilo že četrto po vrsti.

Vzgojni zavod Kranj je 26. januarja 2023 organiziral državno prvenstvo v stelastiki med vzgojnimi zavodi. Iz Veržeja so se tekmovanja udeležili trije igralci Rene, Patrik in Žan. Spremljal jih je mentor, vzgojitelj Boris.

**Fantje so bili v veliki konkurenci odlični, saj so zasedli 2. mesto.
ČESTITAMO !**

Masterchef zavoda

Leto je naokoli in spet smo iskali Masterchef skupino Vzgojnega doma Veržej. Za naziv smo se potegovala vzgojne in stanovanjske skupine ter mladinsko stanovanje. Osrednje dogajanje in priprave masterchef mojstrovine je potekalo po skupinah, nato smo izdelek dostavili na ocenjevanje v domsko jedilnico, kjer je tri članska komisija (kuharica, psihologinja in mobilna svetovalna delavka) ocenila naše masterchef mojstrovine.

Pripravljali smo »**slastne francoske kruhke s solato**«, kar je ta dan bila tudi naša popoldanska malica. Po skupinah je malica hitro šla v tek. Komisija pa je povedala, da so imeli tudi oni zelo težko delo, saj so se vsi sodelujoči pri pripravi in dekoraciji okusne in osvežilne malice zelo potrudili. Tako so o zmagovalcu odločali detajli in predstavitev krožnika – kot v pravem masterchef tekmovanju.

Vsem gre velika pohvala za pripravo, ideje in predstavitev.
Odločale so malenkosti in odločitev je bila težka.
NJAMI! BRAVO ! SUPER STE SE ODREZALI !

**Letos je zmagovalno mesto zasedla dekliška skupina,
ki je malico pripravila z okoljevarstveno noto in
tako zaokrožila okusno malico.
ČESTITAMO!**

Kulturni dan

Kultura ni le beseda, je mnogo več ... Ne pozna meja in je nekaj lepega. Je pesem, ... je igra, ... nasmeh, ... zgodba, ... slika ... je lepa beseda, ... spomin, ... spoštovanje. Je ... nežnost ... iz ozadja. Kultura je naše bistvo. Kultura smo mi.

Prešeren in Lainšček – dva velikana slovenskega literarnega ustvarjanja. Povezali smo ju s posebnim namenom. Danes na kulturni praznik namreč otroci in mladostniki preživljajo dan v zavodu, zato ta poseben dan obeležujemo na poseben način.

Naš današnji slavljenec je velikan med velikani, zaljubljen v besedo in čuvar njene lepote – France Prešeren. Njemu smo posvetili prvi del našega kulturnega programa, najprej z Zdravljico, v obliki naše slovenske himne, nato z recitacijama pesmi Kam? in O, Vrba.

Prešernovi ljubezni do besede je sledil tudi prekmurski pesnik in pisatelj Feri Lainšček. Piše o preprostih prekmurskih ljudeh, ... piše o skrivnosti meglice nad prekmursko ravnico, ... piše o krhkosti in moči ... in piše o ljubezni.

Danes ob prazniku kulture smo se posvetili Lainščku tako, da smo se dotaknili delčka njegove poezije v recitacijah in petju. Sledil je tradicionalni kulturni kviz, ki je bil posvečen Lainščku ter poznavanju njegovega življenja in ustvarjanja.

Popoldan smo v zavodu nadaljevali z aktivnostim in dejavnostim na temo »Prekmurski den« in na ta način ta dan izražamo spoštovanje naši kulturi, ustvarjanju, tradiciji ...

Prekmurski den

Ker naši otroci in mladostniki prihajajo iz vseh regij in ker Prekmurja ne poznajo tako dobro, smo se odločili, da jim s projektom »Prekmurski den« pripeljemo Prekmurje bližje.

Projekt »Prekmurski den« smo izvedli na kulturni praznik, 8. 2. 2023. Vzgojiteljice Leja Koštric, Nives Bratkovič in Anina Matiš, vse Prekmurke, smo v okviru tega projekta želele, da naši otroci spoznajo lepote pokrajine, ki jo od Prlekije loči le reka Mura.

Otroci so tako spoznavali znamenitosti Prekmurja, prekmursko narečje in tudi Prekmursko kulinariko. V popoldanskem času so s pomočjo delovnega gradiva in brošur izdelovali plakate, se preizkusili v peki kvašenega rejtaša, reševali kviz ter se igrali igro spomin – vse na temo Prekmurje. Pa tudi vsi današnji obroki so bili prekmurski: bograč, kvašeni rejštaš, ocvirkov namaz in koruzna zlejevanka.

Da je bilo bolj zanimivo, smo tekmovali, kdo bo pripravil najboljše kvašene rejtaše. Ocenila jih je dvočlanska komisija in ugotovila, da so vsi bili dobri. A ker seveda ne gre brez zmagovalca, si je naziv zmagovalca za najboljši kvašeni rejtaš prislužila 6. vzgojna skupina.

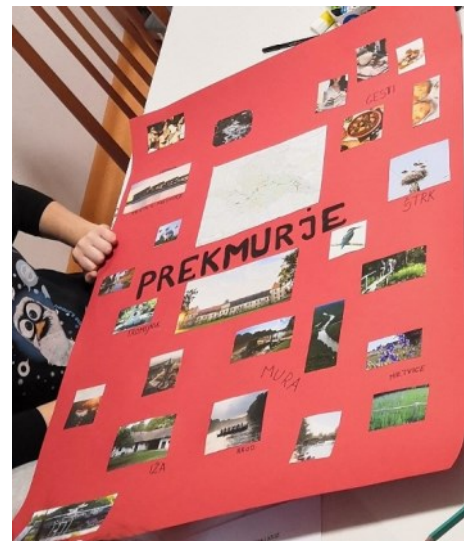
(vzorec številka 6).

Da je bilo dogajanje še bolj zanimivo, smo tekmovali tudi pri izdelovanju plakatov. Druga dvočlanska komisija je ocenila vse plakate in odločila, da si je zmago prislužila Stanovanjska skupina Veržej. Zmagovalni plakat ima zdaj častno mesto na hodniku, kjer krasi domsko oglasno desko, naš stenčas.

Leja Koštric, vodja projekta »Prekmurski den«

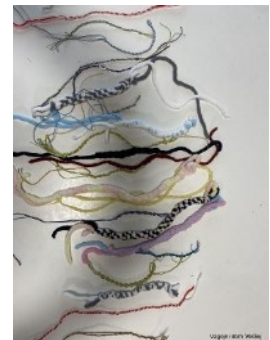
Zapestnice prijateljstva

Na OŠ Beltinci zbirajo 19.000 zapestnic prijateljstva, s katerimi želijo ozaveščati o strpnosti in sprejemanju različnosti. Zakaj ravno 19.000 zapestnic? Ker se približno toliko otrok vsako leto rodi v Sloveniji.

Ker se nam je ta projekt in namen projekta zdel zelo zanimiv in dobrodošel tudi za naše otroke, smo se odločili sodelovati tudi mi.

Vsaka skupina se je projekta izdelave zapestnic lotila po svoje. Otroci in vzgojitelji smo staknili glave in ideje, da so nastale različne zapestnice, ne samo iz volne. Ob pletenju zapestnic smo se prijetno družili, se veliko pogovarjali, se veselili in urili naše ročne spretnosti. Nekatere so kvačkane, nekatere pletene, ene s perlicami, druge z glinenimi okraski... Ob tem je kakšna zapestnica pristala tudi na naših rokah, cel kup pa smo jih zbrali in poslali v OŠ Beltince.

Klavdija Paldauf, mentorica

USTVARJANJE ZAPESTNIC V SSD

Vsak izmed naših fantov je spletel dve zapestnici iz volne. Prvo zase, drugo pa za pomembno osebo, ki ji je zapestnico podaril, pa najsi je šlo za mamo, brata, prijateljico. Prve zapestnice so fantje pletli z veseljem, saj je bila izkušnja nova, sveža in zanimiva. Nekateri so se vseeno precej trudili in malce tudi mučili, saj je takšno pletenje zapestnic obenem vaja za fino motoriko. Sčasoma pletenje zapestnic ni bilo več zabavno in zanimivo, zato so fantje nekoliko pozabili na njih. Čez čas pa smo ponovno odkrili, da je pletenje lahko zabavno in prijetno opravilo, sploh ob veselem klepetu.

Mladostniki iz SSD, z vzgojiteljico Nino Rojnik

Dobri asi

Letos je potekal že 7. nogometni turnir DOBRI ASI. V Mariboru so se na nogometnem tekmovanju 19. 4. 2023 zbrale nogometne ekipe otrok in mladostnikov iz slovenskih zavodov.

Na turnirju so fantje odlično igrali, saj je naša nogometna ekipa pridno trenirala pod budnim očesom vzgojitelja Mihe že kar nekaj časa. Treningi so se očitno izplačali, saj so na koncu dosegli 2. mesto in z izgubo dveh točk le za las izgubili zmago.

**VSE ČESTITKE
FANTOM IN
TRENERJU !**

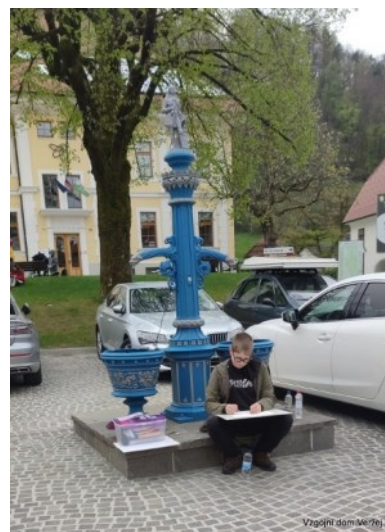
Likovno ustvarjanje v Višnji Gori

V Višnji Gori se vsako leto družijo mladi likovniki ustvarjalci, ki so nameščeni v zavode. Letos sta se likovnega druženja v Višnji Gori 20. 4. 2023 udeležila Polona in Patrik L. skupaj z vzgojiteljico Nives.

Mladostnika sta šla skozi proces ustvarjanja: od iskanja motiva, zasnove, borbe z omejenostjo s časom in do končnega izdelka ter se soočila z izbiro zmagovalca. Oba sta se lepo potrudila, vzgojiteljica pa je poskrbela za sprotne spodbude pri ustvarjanju. Čeprav je na koncu bilo malo razočaranja, ker nagrad nista požela, pa je bilo pomembno druženje, ustvarjanje in uživanje izven zavoda. Skupaj so preživeli lep ustvarjalni dan.

ČESTITAMO !

Veliki in mali pesniki

Letos se je naša šola udeležila projekta Veliki in mali pesniki. Na šoli sta projekt vodila učiteljica Zalika in učitelj Ivan. Pri projektu sva od domskih učencev sodelovala Polona in jaz ter petnajst zunanjih učencev. Naju s Polono je vodil učitelj Ivan.

Pisala sva pesmi o Prlekiji in njeni kulturi. Seveda sva lahko napisala še kakšno drugo pesem, ki sva se je domislila. Pravilo pa je bilo, da moramo pesmi napisati brez pomoči odraslega. Srečevali smo se vsak drugi torek. Takrat smo pregledali vse pesmi, ki sva jih napisala. Učitelj Ivan je preveril pravopisne napake, o zapisanem smo se tudi pogovorili. Na koncu vse pesmi prepisala na računalnik.

Za zaključek projekta smo šli 10. 5. 2023 v Apače, kjer je dobil vsak svoj izvod knjige, v kateri so bile izbrane pesmi vsakega sodelujočega. Kot gostja je prišla Desa Muck. Jaz sem se pogovarjal z njo osebno in se z njo celo slikal. Tega dne ne bom nikoli pozabil. Bil je res nekaj posebnega. Ker je vsega lepega enkrat konec, je bilo konec tudi tega projekta. Iskreno povedano, bom res pogrešal ta projekt in Apače. Tam sem spoznal ogromno novih ljudi. Z nekaterimi smo celo spletli pravo prijateljstvo. Ne glede na to, da je projekta konec, bom še vseeno napisal kakšno pesem ali pa zgodbo.

Daniel K. P.

NAŠA POT

Do vrha pot nas pelje,
do kraja, do klicaja,
dokler se led ne staja!
Do vrha pot nas pelje.

Zdaj gremo do konca svoje poti,
od svita, pa dokler se ne znoči.
Naj reče, kar hoče, kdor se boji,
mi gremo do konca svoje poti.

Čez morje, požar in viharje smo šli,
zverine krotili, se z zmaji borili.
Spopasti se z nami vsakdo boji,
ker gremo do cilja, do konca poti.

Zdaj gremo do cilja, do konca poti.
Zjutraj začnemo, pa tja do noči,
ribarili bomo, kjer vode sploh ni.
Če nam ne verjamete, nas ne skrbi.
Mi gremo do cilja, do konca poti!

MOJA BABICA

Moja babica prijazna je,
tudi če »nadere« me.

Rada me ima
iz vsega svojega srca.

Boljše ne želim,
saj nikjer je ne dobim.

Najbolj od vsega rada kuha,
tudi če je to samo juha.

Če moja babica umre,
se moj svet takoj podre.

Pozabil je ne bom nikdar,
ljubezen vračam ji vendar.

MURA

Slovenija je kura,
v njeni glavi teče Mura.

Mura hitra reka je,
ljudi lahko takoj požre.

Že utopil se je marsikdo,
saj ni razmišljal z glavó.

Tam kjer teče Mura,
okoli lepa je natura.

Psička Elli

Naj fotografije povedo več kot besede...

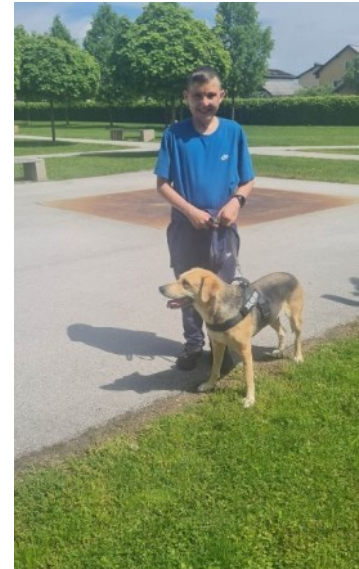
Strpnost ...

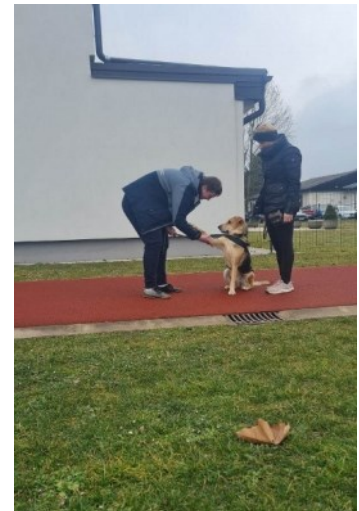
Razumevanje ...

Zaupanje ...

Spoštovanje ...

Prijateljstvo ...

Ljubezen ...

Letos sem se srečal s psičko Elli in gospo Anito. Vsakega srečanja sem se zelo veselil. Z Elli sva skakala preko klopce, hodila slalom, tekala v krogu in se imela super. Meni je psička Elli zelo pri srcu, ker imam rad pse in ker ima tudi Elli dobro srce. Elli in Aniti se zahvaljujem za skupen čas in upam, da se bomo naslednje leto spet srečevali.

Viktor P.

Krožek Aktivnosti s pomočjo psičke Elli

Aktivnosti s pomočjo psa na zelo zabaven način pripomorejo k izboljšanju socialnih veščin, razpoloženja, priklic spomina, gradi se samozavest in lastna vrednost, spodbuja se sodelovanje in sposobnost reševanja problemov. Istočasno se izboljšuje kondicija koncentracije in zmanjša manipulativno vedenje. Veliko lažje je izraziti čustva v bližini psa, saj nam jih naravno vrača. Strah gre na stranski tir in zmanjša se žaljivo vedenje. Pes nas uči spoštovati svoj osebni prostor in osebni prostor drugih.

Pes nas sprejema brezpogojno in tega se otroci zavedajo takoj ko pridejo v njegovo bližino. Zato je veliko lažje izvajati aktivnosti, ki niti niso lahke. Otroci z veseljem naredijo vse za naklonjenost psa, najraje bi ga kupili in ga imeli samo zase. Se pa soočajo tudi s situacijami, ko jih pes ne uboga. Takrat se učijo kako raziskati vse možne vzroke za to in ne biti užaljen. To je priložnost, ko se otrok nauči vživeti se v svet drugega, njegove misli in čustva. Skrb za psa med srečanju poveča samozaupanje, zaupanje v svoje sposobnosti in odgovornost za drugega. Tudi za to poskrbimo med našimi aktivnostmi. Veliko otrok rabi se nezavedno zateče k psu po sprostitvev. Otroci so včasih prežeti z intenzivnimi čustvi, ki jih prinesejo iz šole ali medosebnih odnosov. Dokazano je, da samo božanje pasje dlake umiri ritem srca in povzroči sproščanje dopamina, hormona sreče.

Aktivnosti s psičko Elli izvajamo individualno in skupinsko. Otroci psičko nestrpno pričakujejo in jo čakajo že kar na hodniku. Obisk pri individualnem srečanju traja pol ure, pri skupinskem pa 45 minut. Pri individualnem delu pride do izraza otrokova sposobnost vodenja psa.

S tem se krepí samozavest, odgovornost, sočutje, pogum, moč, vztrajnost in strpnost. Ni vedno lahko izpeljati naloge s psičko Elli, ki smo si jo zadali in soočeni smo z različnimi izzivi.

Skupinske aktivnosti se večinoma izvajajo v notranjih prostorih, kjer je manj motečih faktorjev za psičko in je sodelovanje lažje. V ekipi pride so izraza skupinsko delo, soočanje s tekmovalnostjo in porazom. Pokažejo se vodstvene sposobnosti, ki prinašajo odgovornost do skupine. Potrebna je tudi potrpežljivost, da pridemo na vrsto v kolikor to vaja zahteva. Psička se tudi utruje, zato je pomembno, da se znamo s tem soočiti, kljub temu, da so morda naše želje bile drugačne. Učenje postaviti drugega pred svoje lastne želje.

Vsi si želimo, da bo psika Elli čim bolj zdrava in še veliko let obiskala otroke v domu.

Anita Pertoci,
dipl. psihosocialna svetovalka
strokovnjakinja za terapijo s pomočjo živali Inštitut Rehatopia

Krožek ART delavnica

Art delavnica je nastala zaradi potrebe po novih raziskavah na področju likovne terapije. V mesecu aprilu smo tako z dovoljenjem vodstva začeli izvajati art delavnico tudi v domu Veržej.

Ustvarjalnost kot terapija ni diagnostika, ampak je slikanje z namenom, da se sprostimo, izrazimo svoja čustva, raziskujemo barve, sence, oblike, strukturo. Odkrivamo svoje meje, preiskujemo svojo preteklost in svojo prihodnost, izražamo želje na najbolj prefinjen način.

Ko slikamo sodelujejo um, telo in duša. Temu pravimo holističen pristop. Velikokrat se niti ne zavedamo, kaj smo narisali, saj vlečemo podobe iz podzavesti. To pa zato, ker so vsi naši spomini shranjeni kot slike in do njih imamo direkten dostop.

Slikanje povezuje tudi obe polovici možganov, tisto, ki je odgovorna za logiko in tisto, ki je ustvarjalna in čutna. Naša čutila med slikanjem so polno okupirana. Poleg intenzivnega gledanja, se dotikamo papirja, zaznamo vonjave barv in slišimo, kako se svinčnik zareže v papir. Slikanje sprošča telo in nas postavi v tu in zdaj.

V času slikanja pustimo preteklost in prihodnost, kjer je njuno mesto. Koordinirani gibi naših rok regulirajo bitje srca in dihanja. Istočasno se veliko bolj zavedamo samega sebe in smisla našega življenja. Kaže nam smer, saj je kreativnost naravna danost vsakega od nas.

Na delavnici je prisotnih od 7–9 otrok. Delavnica se začne z umiritvijo otrok, kratkimi dihalnimi vajami. Sledi obrazložitev tematike in navodila za ustvarjanje. Tematike se nanašajo na hvaležnost, srečo, žalost, jezo, nemoč, prijateljstvo in družino. Za ustvarjanje uporabljamo različen papir, barvice, flomastre, vodene barvice, akrilne barvice, čopiče, škarje in lepilo.

Otroci zelo radi gredo k delavnici iz dveh razlogov. Prvi je, da radi rišejo in ustvarjajo in drugi, da si popestrijo dan. Največjo težavo imajo otroci z mislijo, da ne znajo risati in vedno znova jih je potrebno spomniti, da smo se vsi rodili kot umetniki, dokler se nam ni zgodil nekdo, ki nas je prepričal v nasprotno.

Anita Pertoci, dipl. psihosocialna svetovalka,
izvajalka umetnosti kot terapije
Anifajn ART

Tekmovanje mladih čebelarjev

V soboto zjutraj smo se z vzgojiteljico Marico in drugimi tekmovalci odpravili na pot. Bilo nas je 5:

Peljali smo se mimo Trojan, kjer pečejo velike in okusne krofe. Seveda smo se morali ustaviti. Privoščili smo si slastne krofe. Med potjo smo se pogovarjali o čebelah in vadili odgovore na vprašanja za tekmovanje.

V šoli, kjer se je tekmovanje odvijalo, so nas toplo sprejeli. Dobili smo znan slovenski zajtrk in medenjake. Potem so nas razdelili v skupine. Moram priznati, da me je bilo strah in bila sem živčna.

Na koncu se je vse dobro izteklo. Samo ena točka mi je zmanjkala do bronastega priznanja. S svojim dosežkom sem bila zelo zadovoljna., saj sem se tekmovanja udeležila prvič. Med čakanjem na rezultate tekmovanja, smo se udeležili delavnic, ki so jih pripravili gostitelji. Pri tem sem zelo uživala. Po igrah in delavnicah so nas povabili na podelitev nagrad v dvorano. Po koncu podelitve smo se odpravili nazaj proti domu. Tekmovanje je bilo zame ena zelo prijetna izkušnja, zato se ga bom naslednje leto spet udeležila. Takrat se bom še bolj potrudila in domov ne bom prišla praznih rok.

Polona L . K.

Pohod treh src

Zjutraj smo se zbudli ob sedmi uri. To je za vikend zelo zgodaj. Ko je prišla vzgojiteljica Stela, samo šli na pohod v Radence – na Maraton treh src. Najprej smo parkirali kombi. Kar nekaj časa smo hodili, da smo prišli do mesta, kjer smo dvignili kartončke in dobili pijačo.

Med pohodom nas je Žan učil, kako rastejo storži na jelki in smreki, o koruzi ter drugih drevesih, ki jih je poznal. Videli smo različne rože in grme. Na pohodu smo imeli tri postojanke. Jedli smo sendviče ter zaseko. Pili smo vodo in Oraketo. Hodili smo po cestah in gozdu. Gledali smo tudi tekače ter srečali vzgojitelja Miha ter Nikija in Ano. Tekmovala sta v teku. S seboj smo imeli tudi čips, smokije, kekse in čokolado.

Imeli smo se lepo. Všeč mi je bila glasba in petje.

Tin N.

Vzgojiteljica Marica nas je zjutraj zgodaj zbudila. Imeli smo zajtrk. Potem je prišla vzgojiteljica Stela. Spakirali smo si nahrbtnike in se s kombijem odpravili v Radence na pohod. Poiskali smo parkirišče za naš kombi. Do zbirnega mesta smo nekaj časa še pešačili. Na pohodu smo jedli sendviče in čokolado. Veliko smo tudi pili, saj je bilo vroče. Na poti smo opazovali naravo. Zraven smo se veliko hecali. Poslušali smo tudi glasbo. Druge smo gledali, kako tečejo. Meni je bilo fajn, ker sem se naučil, kako se imenujejo nekatera drevesa. Všeč mi je bilo, da smo bili na svežem zraku in da smo bili sproščeni.

Prehodili smo 18 km. Hodili smo po gozdu in cesti. Na vmesni postaji smo jedli kruh in zaseko. Meni je bilo lepo. Želim si, da bi šli večkrat na takšno prireditev.

Žan S.

Zjutraj nas je vse zbudila vzgojiteljica Marica. Oblekli smo se v športna oblačila in šli na zajtrk. Pripravili smo si nahrbtnike. V njih smo dali malico in vodo. Počakali smo vzgojiteljico Stelo. S kombijem smo se odpeljali proti Radencem. Tam je bila velika gneča. Komaj smo našli mesto za parkiranje našega kombija. Hodili smo 3 km do štarta, kjer smo dvignili kartončke za stampiljke in vodo. Potem smo začeli s pohodom.

Na prvi točki smo vzeli vodo in si malo oddahnili. Dobili smo prvi zaznamek.

Med potjo smo opazovali hribe, ki so se videli vse do Avstrije. Potem smo prišli do druge točke. Tam smo jedli kruh, zaseko in čebulo. Za nagrado smo pri zadnji postaji dobili napitek Oraketa. Bilo mi je lepo, ker je bil čist zrak in lep sončen dan. Med potjo smo se pogovarjali o drevesih. Na cilju smo se usedli na klopco ter gledali tekače, ki so tekmovali. Poslušali smo tudi glasbo. Želim si, da bi tudi drugo leto šli na tja.

Jan S.

Vzgojiteljica nas je zbudila ob pol sedmih. Pojedli smo zajtrk. Potem smo šli na izlet v Radence. Hvaležni smo vzgojiteljici Steli, da nas je peljala na pohod. V kombiju smo se pogovarjali in poslušali glasbo. Ko smo prispeli v Radence, smo se zmenili, da se ves čas držimo skupaj, da se kdo ne izgubi. Poiskali smo šotor, kjer smo dobili karte. Med pohodom nas je Žan učil, da ima jelka storže, ki sedijo na veji in gledajo gor, pri smreki pa storži visijo. Prišli smo do prve postaje, kjer smo dobili vodo. Med pohodom smo opazovali naravo, hiše in njihovo urejeno okolico. Imeli smo se lepo. Na drugi postaji smo dobili kruh, zaseko in čebulo. Proti koncu smo našli klopco, kjer smo pojedli sendviče, pili Oraketo in se posladkali s čokolado. Na cilju smo gledali, kako maratonce tečejo. Veliko je bilo tudi nastopajočih, ki so peli in plesali. Počasi smo se odpravili nazaj proti kombiju. Ves čas smo se zabavali. Na pohodu sem se imela lepo. Upam, da bomo šli tudi naslednje leto. Pohod smo lepo zaključili.

Janeli B.

Danes zjutraj se je naša skupina z vzgojiteljico Stelo odpravila na pohod treh src v Radence. Pohod je bil dolg malo manj kot 20 km. V začetku sem mislila, da bo to zame preveč. Malo me je bilo tudi strah. Za začetek smo vzeli karte, na katerih smo kasneje zbirali štampljke na vmesnih postajah. Pot smo začeli dobro. Vsake toliko smo se ustavili pri redarjih, da smo se prepričali ali smo na pravi poti. Ko smo prišli do glavne ceste, smo si postregli s čokolado in se posladkali. Dala nam je energijo. Šli smo mimo naselja ter nadaljevali pot po gozdu. Tam je bil ogromen hrib, katerega vrh sem se zelo trudila doseči in naposled mi je uspelo. To je bil zame največji izziv na pohodu. Končno smo prišli na prvo postajo, kjer smo dobili pečat in se okrepčali. Nadaljevali smo pot. Med hojo smo opazovali naravo, lep razgled, ki se je segal vse do Avstrije. Veliko ljudi je na pohod s seboj vzelo tudi pse. Ugotavljali smo, katere pasme. Skoraj smo skrenili s poti, ko smo sledili drugim pohodnikom. Pohodniki so bili vsi zelo prijazni in nas hvalili, da imamo veliko kondicije. Večkrat smo se na poti tudi fotografirali.

Na drugi postaji smo dobili pečat in jedli kruh z zaseko ter čebulo. Kruha jaz sicer nisem poskusila, a drugi so rekli, da je bil odličen. Ovekovečili smo trenutek in nadaljevali pot. Srečali smo veliko ljudi. Iskali smo prostor, kjer bi se lahko spočili in pojedli sendviče. Med malico smo malo poklepetali. Čas nam je hitro mineval. Kmalu smo prišli do cilja. Dobili smo še zadnji pečat, za nagrado pa tudi napitek Oraketa. Vsedli smo se na klop, da bi se spočili. Tam smo pojedli čips. Opazovali smo tekmovalce v teku na najdaljši progi. Najhitrejši je bil Kenijec.

Na prireditvi je igral tudi bend iz ljutomerske gimnazije. Bili so zelo talentirani. Z veseljem smo jih poslušali. Pevci so imeli lepe glasove. Po njihovem nastopu smo se odpravili proti kombiju. Bil je kar daleč stran. Odpravili smo se domov. Pohod je bil ena zelo pozitivna izkušnja. Kljub strahu sem uspela prehoditi celo pot, ter na koncu zelo uživala.

Polona L. K.

Zjutraj smo vstali in pojedli zajtrk. Ob zajtrku sem razmišljal, kako bo »fajn« in se bomo lahko ves dan družili. Med pohodom smo opazovali naravo. Žan je poimenoval drevesa. Naučil sem se veliko novega. Pri drugi točki smo jedli kruh, zaseko in čebulo. Proti koncu pa smo dobili še sendvič in čokolado. Hodili smo malo po gozdu, malo po asfaltni cesti. Opazovali smo hiše, različne trave, traktorje, kako jo kosijo. V gozdu je bilo prijetno hladno in sveži zrak. Prehodili smo 18 km. Na cilju smo opazovali druge, kako tekmujejo v teku. Najbolj mi je bilo všeč, da smo se slikali in poslušali različne nastopajoče na prireditvi. Želim si, da bi šli tudi drugo leto.

Nik S.

Maraton treh src

Na maraton sva se prijavila na Anino pobudo. Niki najprej ni bil najbolj navdušen, a se je sčasoma navdušil, čeprav je na treningih trpel. Čeprav so bili treningi izčrpajoči, sva se z njimi dobro pripravila na tek in dosegla tako izjemen rezultat.

Začela sva malenkost prehitro, saj naju je množica tekačev potegnila, nato pa sva nadaljevala v tempu, ki

nama je najbolj odgovarjal. Na sredini proge je bila postaja z vodo, kjer sva se malo ustavila, popila dva požirka vode in takoj nadaljevala.

Ana je proti koncu že čutila bolečine, vendar jo je Niki spodbujal. Skupaj sva pritekla na cilj in videla neverjeten rezultat.

Na začetku sva mislila, da nama ne bo uspelo, vendar sva na koncu pretekla celo progo in ugotovila, da to zmoreva. Razdaljo sva premagala s srcem, kar je tudi slogan: Maraton

Ana N. in Niki N.

Da bom pridna, sem se odločila po dogodkih, ki so se mi zgodili zadnje čase v šoli. Začelo se je neko sredo, ko pri prvi uri nisem nič delala, potem se je nadaljevalo še pri naslednjih urah ko sem dobila nezadostno oceno. Bedarij je bilo vedno več in na koncu sem še špricala pouk.

Zavedala sem se, da zaradi enke na bom šla domov, zato mi je sprva bilo vseeno, a potem sem spoznala, da me bodo čakale posledice mojega vedenja. Ker sem morala preživeti čas sama s seboj, sem si obljubila, da bom od sedaj naprej pridna.

Anonimno

Zame pomeni biti priden, da upoštevam pravila in jih spoštujem. Pridnost pokažem na takšne način, da poslušam učitelje, vzgojitelje, starše ..., da ne kršim pravil, da se ne tepem in drugih ne izzivam. da se ne vtikam v spore in poslušam pri pouku. Priden sem, ko dobim v šoli pohvalo in nimam nobene graje.

Anej O.

Pridni bote
Zdrdvi bote
pa v hvedelo k meši
hote!

Kaj je pridna?
• Če se trudim za
čim boljše rezultate
spostiti do drugega
če opravljam svoje
delavnosti ter obveznosti!

Kaj je pridnost?
• Pridnost je last
in potrudenje po
svojih najljubših rešitvah
biti in bolji zlobo!

Ugotovila?
Pridna je last, obično
vredni plah in neštore
je edina stvar ki sem
mja izdelala je zelo
shujen.
? Kdo je to?
??
😊

**Kdo me ni reši da
nem pridni:**
- mama
- ata
- babica, dedek
- učitelj, učiteljica
- prijatelj, prijateljica
- varčevatelj, varčevateljica.

🌸

♥

Pridna pomni, da nekome pomaga,
obliži sa svoja stvari, do si ustroj
in si gdo pride na obisk da lepo pozdravi.
jaz sem bil pridna, ko sem pomagal učiteljici
rostiti stvari. In da gdo smo dobili v
novi obisk sem bil miza. Da sem
pomagal nekome pripraviti mizo in pospraviti.
In ko smo šli k teti sem bil pridna, ko
sem ji pomagal oblačiti posteljo in priniti
svoj stroj, in trgovino, dati oblačilo v palni

TI LAHKO
OBESIŠ OBLACILA

JA LAHKO

JAN SLAVI

To, da si priden, zame pomeni, da si spoštljiv, da rad pomagaš v družini, v šoli in med vrstniki. Za šolo delaš domače naloge in se redno učiš. Doma narediš to, kar pač moraš in kar rečeta ata in mama. Bratu ali sestri pomagaš pri domači nalogi ali učenju in jih spodbujaš za naprej.

Prijateljem pomagaš tako, da jim prisluhneš, ko jih kaj stiska pri srcu in imajo kakšne probleme. Ne pusti se nikoli, da te drugi izkoriščajo, ker to ni OK. To niso pravi prijatelji. Pravi prijatelj je samo eden, mogoče dva.

Zame je družina na 1. mestu. Zapomni si - družine ne moreš nadomestiti in ne zamenjati. Družina je le ena sama in to ta prava. Drži se pravil, ubogaj, bodi prijazen in priden, naredi, kar se od tebe pričakuje. Svoje imej rad, dokler jih še imaš. Če še nisi začel, je že pravič čas, da začneš. Verjemi mi.

Anonimno

ZAČETEK IN KONEC

Bila je deklica, ki je živela v ljubeči družini. Edino, kar je bilo drugače v tej družini, je bilo to, da je bilo veliko otrok in malo denarja. Deklici je bilo ime Evelin. Vsi v družini so jo imeli radi. V šoli pa so se vedno norčevali iz nje in njenih raztrganih ter ponošenih oblačil.

Seveda ji je bilo težko, ampak je nekako vztrajala in jih ignorirala. Vedela je, da se bo morala učiti, če želi v življenju kaj doseči in ne bo pristala v isti situaciji kot njeni starši. V šoli se je trudila in pridno učila. Včasih cele noči.

Evelin je rasla in rasla ter kmalu odrasla. Ni bila več deklica z raztrganimi oblačili, ampak je postala ženska z lepim, urejenim življenjem ter čudovitim srcem.

Polona L. K.

Biti priden pomeni, da sodeluješ, da upoštevaš pravila, da skrbiš za druge ter sebe, da si odgovoren zase, da upoštevaš starše ali skrbnike, da se drugi lahko zanesejo nate in da imajo zaupanje vate.

Pridnost lahko pomeni tudi, da drugim pomagamo, da delamo domače naloge, da se lepo obnašamo v šoli in vsepovsod. Pridnost lahko pomeni tudi, da upošteevamo vsa pravila in sodelujemo pri različnih dejavnostih.

Za vse je boljše biti priden kot pa delati norčije in bedarije, ker če smo pridni in se lepo obnašamo, so lahko (skoraj) vsi ponosni na nas. Ko je nekdo priden, se lahko na to osebo zanesemo, ji zaupamo, ker vemo, da je vztrajna, marljiva, in skrbna.

Lepo je tudi, da poslušamo starejše ljudi ali sorodnike, ko nam povedo, kaj smo naredili narobe, kako lahko drugič ravnamo drugače, ko nam dajo nasvete in spoznamo, da se iz napak lahko veliko naučimo.

Pozitivne lastnosti o pridnosti so: marljivost, odgovornost, zaupljivost, potrpežljivost, skrbnost, vztrajnost, strpnost, ubogljivost, iskrenost.

Ana N.

					KON EC
ČE STE PRIDNI IN UPOŠTEVAJTE VSA PRAVILA, KOT V PRVEM DELU, KŠEK NASTOPATA STARŠESS A GOSRA IN MIMO IDOČI, KI SI POMAĞA ŽE V REČIKO. V TEM PRIMERU BOSTE SUDODMI IN NE BOSTE IMELI OPRAVKA S SODIŠČEM, SAS USODJE NIMASU NARELOGA ŽA PRISAVO.	DRŽITE SE PRAVIL.	DRŽANJE PRAVIL	ČE STE PRIDNI IN NE BOSTE UPOŠTEVALI IN SPOŠTOVALI PRAVIL IN ZAKONOV KOT V DRUGEM PRIBORU, KŠER FILIP UDARI PUNCO, JE IMEL UČESOTE OPRAVKA S SODIŠČEM, SAS LSUDĚM, PAKŠ MAZLOGE ŽA PRISAVO.	NE DRŽITE SE PRAVIL	KRŠENJE PRAVIL
	UPOŠTEVAJTE ZAKONE.	+ UPOŠTEVANJE ZAKONOV		NE UPOŠTEVAJTE ZAKONOV	+ NEUPOŠTEVANJE ZAKONOV
	NE USTOPIJTE V PRAVICE DRUGIH.	= MIRNO ŽIVLJENJE		USTOPIJTE V PRAVICE DRUGIH BOSTE IMELI SLABO ŽIVLJENJE.	= ZLOČINSKO ŽIVLJENJE

Kaj pomeni biti priden? Meni se zdi, da ima vsak človek svoja merila. Za nekatere si lahko priden, že ko nekoga pozdraviš. Nekateri so veliko bolj zahtevni.

Mislím, da ta stavek: »Bodi priden,« ljudje uporabljajo bolj pri otrocih in najstnikih. Kasneje se starši že bolj resno pogovarjajo z otroki. Pridnost je beseda z več pomeni. Lahko pomeni samo pozdrav, ko nekdo reče namesto adijo »bodi priden«. Lahko pa pomeni, da res moraš biti priden. Verjetno ste že to slišali od marsikoga. Včasih se vam mogoče zdi, da vam to govorijo kar tako, brez veze, ker ste tako ali tako že dovolj »pridni«. Morate vedeti, da tega ne smete vzeti preveč resno. Bodi priden je na neka način samo napotek, da se izboljšate v vedenju.

Mene moja babi neprestano govori »bodi priden«. Včasih, ko sem pri njej in samo kaj narobe povem, mi že reče »bodi priden«. Res je, da v šoli ves čas nisem najbolj priden. Ampak, bodimo realni, nihče od nas otrok ni zlat. Moja babi želi le, da bi bil boljši od ostalih in zato to vedno govori. Mislím, da včasih govori že kar iz navade. Tolikokrat je to že rekla, da zdaj to pove že skoraj vsakemu. Spomnim se, da je nekaj časa nazaj, po telefonu, to rekla tudi moji mami. Ko se je spomnila, kaj je rekla, se je samo smejala in zato pravim, da je to že iz navade.

Ne zamerite, če vam kdo večkrat na dan pove »bodi priden«. Če že to zdaj berete, pomeni, da ste pridni.

Imejte se lepo in »bodite pridni«.

Daniel K. P.

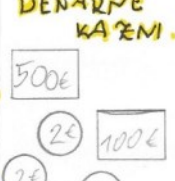
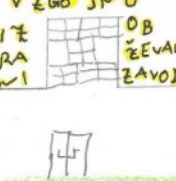

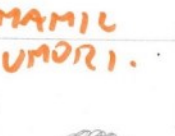
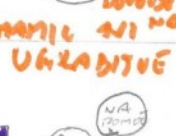

Beseda Bodi priden

Pomeni:

- Da poslušaš pri pouku!
- Da upoštevaš starejše!
- Da ne nagajaš!
- Da imaš dobre oči!
- Da pomagaš starejšim!

Kaj Pomeni beseda?
Bodi Priden! 😊

Bodi Priden! 😊

 <p>POMOČ STARIŠI POMOČ SLEPIH</p>	 <p>POMOČ SLEPIH</p>	 <p>POMOČ SLEPIH</p>	<p>UPOŠTEVANJE PRAVIL!</p>
 <p>MAMA</p>	 <p>PEPEL</p>	 <p>PUSTI PRAŠČE ŽRU</p>	<p>KRŠENJE PRAVIL</p>
<p>NORČEVANJE</p> <p>DENARNE KAMNI</p> 	<p>ŽALOSTNJE</p> <p>VZGOJNO</p> 	<p>DISKRIMINACIJA</p> 	<p>SODIŠČA</p>
<p>UŽIVANJE</p> 	<p>PREPRODAJA</p> 	<p>V NOVIH KOLIKOR NA ISTI UŽIVAJŠI NA MAMILA ŠEVA MAMILA LAMBO DOBIŠ MAMILA LAMBO DOPOVED.</p> 	<p>ZA TE BLOČINA MORAMO TARO POLICATI POLICISO!</p>
<p>MAMIL UMORI.</p> 	<p>UKLANJE</p> 	<p>SPOLNA RABO</p> 	<p>MAJAN</p>
<p>PUBISANJE</p> 	<p>MAJAN</p> 	<p>MAJAN</p> 	<p>V VOJNAH JE VELIKO SMETNIH ŽRTEV.</p>

Odpustnikom na pot

Veste, da ima vsaka pot vzpone in padce, ovinke in ravnine, trnje in cvetje, dež in sonce, slabo in dobro. Pomembno je le, da jo nadaljujemo, tudi ko ni vse tako, kot smo mislili, da bo.

Različni, a skupaj, Patrik Lu. (voščenske)

Del svojega otroštva ste preživel z nami, vašimi vzgojitelji. Razlogi, zakaj smo se znašli skupaj, niso tako pomembni. Pomembno je to, da smo kljub različnosti živeli skupaj, drug z drugim in drug za drugega.

Prepričani smo, da smo vam dali lepo popotnico za nadaljnje življenje. Verjamemo, da boste od nas odnesli s seboj polno lepih spominov, pozitivnih izkušenj in prijetnih vtisov, tudi če vedno ni bilo tako. Vsak izmed vas naj še naprej išče v sebi le najboljše, se uči in spoznava svet okoli sebe in ga gradi boljšega. Razmišljajte odgovorno, presočajte dobro, odločajte se premišljeno, sprejemajte posledice, tehtajte argumente, iščite rešitve, predvsem pa bodite spoštljivi in strpni.

Ko odhajate iz osnovne šole na pot v srednjo šolo, ko se poslavljate od nas in zapuščate naš zavod vam želimo povedati samo še to:

» Vsak del življenja sestavlja nas same in to, kar smo.«

Vaši vzgojitelji

RAZMIŠLJANJA

GLASILO OTROK OŠ VERŽEJ, ENOTA DOM

Šolsko leto 2022/23

30. številka

Urednica:

Klavdija Paldauf

Naslovnica:

Jaz in ti, Zala T. (barvice)

Besedila:

Otroci in vzgojitelji OŠ VERŽEJ, ENOTA DOM

Mentorici: Klavdija Paldauf, Tadeja Mašič

Fotografije:

Arhiv OŠ VERŽEJ, ENOTA DOM

Likovna oprema:

Likovni izdelki otrok OŠ VERŽEJ, ENOTA DOM

Mentorica: Lidija Košar

Računalniška obdelava, postavitve in prelom:

Klavdija Paldauf

Lektoriranje:

Ivan Kuhar

Klavdija Paldauf

Veržej, junij 2023

